

KÜRTSZÓ

„A HETEDIK ANGYAL IS MEGFÚJTA KÜRTJÉT.
HATALMAS SZÓZATOK HANGZOTTAK A MENNYBEN.”

HIT ÁLTALI MEGIGAZULÁS

- A hit általi megigazulás evangéliuma (7–9. fejezet)

AZ IGE MELLETT

- „Próbakő” az igaz és téves tanítás megkülönböztetéséhez

AZ IDŐK JELEI

- Szemelvények az elmúlt hónapok történéseiből

TÁBOROK

- Zenei est nyári táborunkban
- Biblia-tábor a Zemplénben

GYERMEKEKNEK

- Játszva alkotni jó!
- *Küldöttgyűlési beszámolók, evangelizáció, tapasztalatok*

Kedves Olvasóink!

Ez az év is a végéhez közeledik, a természet őszi színekbe öltözik. Lelkünket megérinti az elmúlás gondolata, s hogy ezen a világon semmi sem maradandó. Minden változik, sok dolog feledésbe merül, állandóan új dolgokkal szembesülünk, amelyek felváltják a régieket. Jó ilyenkor arra gondolni, hogy Isten változatlan, „*egy nap az Úrnál olyan, mint ezer esztendő, és ezer esztendő, mint egy nap*” (2Pt 3,8), és nála „*nincs változás vagy változásnak árnyéka*” (Jak 1,17).

A világ halad előre a profécia által körvonalazott végkifejlet felé. A háttérben formálódik és kezd kiteljesedni az az egységtörekvés, ami az egyre inkább széteső, járványoktól, éhségtől, természeti katasztrófától, erőszaktól, igazságtalanságoktól megtépázott emberiség számára nem az Isten szerinti megoldást kínálja. Az egység, amire törekedve Babilon részegítő borával itatja meg a népeket, nemzeteket, vallásokat, rendkívül vonzó lesz a tömegek számára, s már működnek azok az erők, amelyek egyazon sodrásba akarják tömöríteni az Istent igazából nem ismerő, tévutakon járó embereket.

Isten népe nagy kihívás elé néz, ezért köztünk is szent egységnek kell kialakulnia. Ennek azonban egészen másfajta egységnek kell lennie, mint ami most a világban egyházi buzdításra formálódik. Az Isten hívő népe közötti egységnek az igazság, a hit és a szeretet alapzatán kell nyugodnia. Amint Péter apostol írja: „*Lelketeket az igazság iránt való engedelmességben, képmutatás nélkül való atyafiúi szeretetre tisztítva meg a Lélek által, egymást tiszta szívből, buzgón szeressétek.*” (1Pt 1,22) Hasonlóképpen hangsúlyozza Pál apostol is: „*Az igazságot követve szeretetben, mindenestől fogva növekedjünk abban, aki a Fej, a Krisztusban, akiből az egész test szép rendben egyberakotván és egybeszerkesztvén az ő segítségének kapcsaival... teljesíti a test növekedését a maga felépítésére, szeretetben.*” (Ef 4,15–16)

Miközben a válságok súlyosbodnak, egyre többet foglalkozunk gondolatban az új hazával, melyet Isten megígért: „*Új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, amelyben igazság lakozik.*” (2Pt 3,13) Ebből mérítsünk reménységet, bátorságot, kitartást!

A szerkesztők

Az Ige mellett

- „Próbakó” az igaz és téves tanítás megkülönböztetéséhez (*Ésaiás könyve 8,20*) 2

Hít általi megigazulás

- A hit általi megigazulás evangéliuma (7–9. rész) 3

Az idők jelei

- Világunk helyzete: szemelvények az elmúlt hónapok történéseiből 9

A Bizonyoságtételeket olvasva

- A hitből fakadó ima 15

Táborok

- Zenei est nyári táborunkban 17
- Biblia-tábor a Zemplénben 20

Keresztségi hírek

21

Küldöttgyűlési beszámolók

- Beszámolók, jelentések a vallásszabadsági osztály, a Sola Scriptura Teológiai Főiskola, az országos szociális osztály, a könyvevangélista osztály a Keresztény Advent Közösség Idősek Szociális Otthona és a szombatiskolai osztály munkájáról 22

Evangelizáció

- Új, rendszeres könyvterjesztési lehetőség a Mátrában 33

Tapasztalatok

- Igazolványom megtalálásának története 34
- „Örökkévaló szeretettel szerettelek téged...” – hogyan találtam rá Istenre? 35
- Kódobálók 36
- Wendler Ibolya zeneiskolai tapasztalatai 38

Gyermekeknek

- Játszva alkotni jó! 39

„Próbakő” az igaz és téves tanítás megkülönböztetéséhez (Ésaiás könyve 8,20)

A revideált Károli-fordítás (1908-as kiadás) szerint így szól e kijelentés: „*A tanításra és bizonyosságtételre hallgassatok! Ha nem ekként szólnak azok, akinek nincs hajnaluk...*” Ez a fordítás azonban nem adja vissza pontosan a héber szöveg jelentését. A Vizsolyi Bibliában olvasható, eredeti Károli-fordítás közelebb állt a héber szöveghez: „*A törvényre és annak tanítására hallgassatok: Valaki nem szilárd annak beszéde szerint, nem leszen annak világossága.*” Az új katolikus fordítás (1973) majdnem pontosan adja vissza az eredeti szöveg jelentését: „*Vissza a tanításhoz és a kinyilatkoztatáshoz! Aki nem ezt mondja, annak nincs hajnala.*”

A héber szöveg szó szerinti fordításban így hangzik: „*A törvényhez és a bizonyosságtételhez! Akik nem úgy beszélnek, mint ez az Ige, azoknak nincs hajnaluk.*” A két döntő szó, amivel a héber szövegben a Biblia-vers kezdődik: *tóra* és *tódá*.

A *tóra* szó jelentése: *törvény*. Mózes öt könyvét Tórának nevezi a zsidóság. A Bibliában – főként Jézus szóhasználatában – ennél tágabb jelentést is hordoz azonban a *tóra/törvény* szó: az egész írott kinyilatkoztatást jelöli. Jézus például zsoltárigére is így hivatkozott így: „*Nincs-e megírva törvényetekben: Én mondtam...*” (Jn 10,34; vö. Zsolt 82,6.)

A *tódá* prófétai bizonyosságtételt jelöl. A *tóra* és a *tódá* szinte váltófogalmak, tehát kettős kifejezésről van szó, amely az írott kinyilatkoztatásra utal. Újszövetségi megfelelője is van e kettős kifejezésnek, amivel ismételt találkozunk Jelenések könyvében: „*Isten beszéde és Jézus Krisztus bizonyosságtétele.*” (Jel 1,9–10; 6,9; 20,4).

Ésaiás könyve 8,20 szövegösszefüggése szintén jelentőségteljes. Az előző, halottidézéstől óvó 19. vers ugyanis a következőképpen hangzik: „*Ha azt mondják nektek: Tudakozzatok a halottidézőktől és a jövőmondóktól, akik sipognak és sutognak, hát*

nem Istenétől tudakozódik-e a nép? Az élőkért a holtaktól kell-e tudakozódnunk?” E szerint van lehetősége az embernek az élő Istentől tudakozódnunk! A folytatás, azaz a 20. vers szerint a törvényre és a prófétai bizonyosságtételre hallgatva, Isten véleménye megtudható. ***A 19–20. vers együtt tehát azonosítja egymással az Istentől tudakozódot és az írott kinyilatkoztatáshoz fordulást.*** Fontos felhívni a figyelmet arra is, hogy a szóban forgó kettős kifejezés – Ésaiás könyvében és Jelenések könyvében – egységnek tekinti az összes Isten által adott kinyilatkoztatást, amiképpen például Mt 4,4; 2Tim 3,16 és 2Pt 1,20 is.

Jézus Hegyi beszédének a záró hasonlata szerint is beszédei jelentik azt a „sziklaalapot”, amely bármely viharban mozdíthatatlanul áll a helyén (Mt 7,24–27). Az írott kinyilatkoztatáshoz való állhatatos ragaszkodás – nemcsak a hitvallás szintjén, hanem cselekedetekben is – az igazság ösvényén való megmaradás biztosítéka, az örök életre való alkalmasság elnyerésének alapvető kívánalma.

Vankó Zsuzsa

A HIT ÁLTALI MEGIGAZULÁS EVANGÉLIUMA

Folyóiratunk korábbi számaiban elindítottuk, és újabb részeit közöltük egy személyes megértést ösztönző tanulmányorozatnak a hit általi megigazulásról, amely kapcsolódik ahhoz a tizenkét részes igehirdetés-sorozathoz, amit erről a témáról online hallgathattunk meg a közelmúltban. Az itt közölt Biblia-tanulmányokkal szeretnénk rögzíteni és elmélyíteni az ott hallottakat. Most folytatva a sorozatot, a 7-9. tanulmányt adjuk közre.

7. rész

Mit tegyünk, ha nem folyamatos a győzelem?

Szükséges választ keresni erre a kérdésre a Szentírásból. Könnyen elcsügged ugyanis az, aki örömmel fogadja a bűn feletti győzelem titkáról szóló örömhírt, és el is indul ebbe az irányba, de azután visszaesést tapasztal, kudarcokat él át.

1. Mindenekelőtt azt kell megértenünk, hogy ilyenkor újra végig kell járnunk azt az utat, ami elvezet addig a pontig, ahol megnyílik a győzelem lehetősége. Ennek az útnak a lépései pedig a következők:

a) Az elesés után hamar – habozás, bizonytalanlankodás, késlekedés nélkül – forduljunk a köz-

benjáró Krisztushoz imában, és valljuk meg neki a bűnt, amibe beleestünk, a törvényszegést, amit elkövettünk, és kérjük bocsánatát az ő helyettes áldozatába vetett hittel. Ahhoz, hogy ezt meg tudjuk tenni, büntudatunk, szégyenkezésünk ellenére el kell hinnünk Isten irántunk való irgalmaságát, könyörületét, az alábbi csodálatos, meggyőző és bátorító igei kijelentések alapján: **Ésa 1,18; 44,22; Zsolt 103,8-13; 130,1-3.7-8; Mik 7,8-9. 18-19; Mt 12,31; 1Tim 1,15-16; 1Jn 1,9; 2,1-2.**

„Ha látjátok bűnösségeteket, ne várjatok arra, hogy majd jobbá teszitek magatokat... Arra vártok talán, hogy a tulajdon erőfeszítéseitek által jobbá lesztek...? Krisztushoz kell mennünk, olyan állapotban, amilyenben éppen vagyunk...! Óvakodjatok a halogatástól! Ne szűnjetek meg azért küzdeni, hogy elhagyjátok a bűnt, ne szűnjetek meg keresni a szív tisztaságát Jézus által!” (Ellen G. White: *Krisztushoz vezető lépések*, 28-30. o.)

b) A bocsánatkéréssel együtt ugyanazokat a kéréseket kell Isten elé tárnunk, amelyeket Dávid is megfogalmazott bűnbánó imájában: **Zsolt 51,12-14.**

Kérünk kell tehát Istent, hogy a bűnbocsánattal együtt újra „tiszta szívet teremtsen bennünk”, és „Szentlelkét adja vissza” nekünk, hogy engedelmességre késztesse és erőt adjon nekünk a bűn feletti győzelemhez. A Szentlélekkel való közösségünk ugyanis mindannyiszor megszakad, amikor vétkezünk. Úgyszintén romlik a szívünk, belső emberünk állapota is, megint mélyebben kapcsolódik bele a bűn törvénye: **Jer 17,1.**

Ha azonban hamar Krisztushoz folyamodunk, Ő „nemcsak megbocsátja a bűnt, hanem meg is szabadít attól. A bűnbocsánat túlaradó szeretetével átalakítja a szívet”. (Ellen G. White: *Gondolatok a Hegyi beszédről*, És bocsásd meg a mi vétkeinket... utáni szakasz.). Bár vétkeztünk Isten ellen, mégis hozzá kell folyamodnunk segítségért, úgy, ahogyan a szülő iránt engedetlen gyerek is – annak ellenére, megint csak, mégiscsak – a szülőhöz folyamodik bajba kerülve. Mi is így fohászkothunk Istenhez: **Zsolt 41,5**.

„Ha a kísértések elárasztanak..., ha csüggedsz és keseregsz, ha már-már engedsz a kétségbeesésnek, akkor nézz fel oda, ahol hitszemed utoljára látta a világosságot, és a sötétséget, amely körülötted, eloszlatja Isten dicsőségének fényes sugara. Ha a bűn uralomra tör lelkedben és nyomja lelkiismeretedet, ha a hitetlenség felhőként árnyékolja be bensődöt, menj, szaladj Üdvözítődhöz! Kegyelme elegendő, hogy legyőzze a bűnt. Ő megbocsát és örömet ad Istenben... Mindazt, amit meg nem értesz, bízd Rá. Isten szeret téged, s minden fogyatkozásod részvétellel tölti el.” (Ellen G. White: *Üzenet az ifjúságnak*, a Hogyan lehetünk erősek c. szakaszból.)

Tudatosítanunk kell magunkban, hogy Isten Lelke bennünk lakozása nélkül semmit sem tudunk tenni megjobbulásunkért, újra és újra csak bűnbe esni tudunk. A Szentlélek azonban szent isteni személy, aki csak „kitakarított, kisöpört” házba költözik. Szívünk megtisztítását pedig elvégzi a Krisztustól érdemtelenül elnyert bűnbocsánat.

c) Ezen az úton tehát újra elnyerjük a *tulajdonított igazságot*, Isten elengedi bűnadósságunkat, annak a „váltságdíjnak” az alapján, amelyet Krisztus helyettes áldozata biztosít számunkra. Ezzel egyidejűleg nekünk számítja be Krisztus emberfiaként élt igaz életét. Ekkor Isten „szívünk szerint igaznak” (Zsolt 125,4) nyilvánít, és újból fiává fogad. A fiúvá visszafogadás következményeként pedig újból nekünk adja Szentlelkét. Ennek nyo-

mán ismét „*békességünk lesz Istennel*”, és „*szabad bejárásunk kegyelméhez*”. Minden esélyünk meglesz tehát újra a győzelemhez: **Rm 5,1-5**.

2. Ezt követően már csak azt a lelki magatartást kell követnünk, amit Pál apostol így fogalmaz meg: **Fil 3,12-14**.

„*A hátunk mögött lévő dolgok elfelejtése*” azt jelenti, hogy hisszük: Isten a „*tenger mélységébe*” vetette bűnünket, és mi új, tiszta lappal indulhatunk új győzelmek felé. Hitben kell remélnünk ezeket a győzelmeket! Pál apostol is abban reménykedett, hogy „*megragadja őt a Krisztus Jézus*”, neki pedig arra kell fordítania az igyekezetét, hogy a Vele való közösséget, az Őrá támaszkodást, az együttműködést Vele el ne veszítse. Ezt kell nekünk is megtanulni az előző kudarc okát megértve.

3. Az *úrvacsora jelképes szertartása is azt az igazságot akarja a lelkünkbe vésni, hogy Isten kész újra és újra megbocsátani nekünk, „le mosni bűneinket”, és ismét megerősíteni a szövetséget velünk: Jn 13,8/b.10; Mt 26,26-29*.

8. rész

Mit jelent „hitből hitbe” jutni?

A további, élethossziglan tartó lelki-hitbeli növekedés útját vázoljuk fel ebben a tanulmányban.

1. Mit jelent Pál apostolnak az a kijelentése, hogy az evangélium által „*Isten igazsága jelentetik ki hitből hitbe*”? – **Rm 1,16-17**.

„Krisztus igazságos jelleme jelentetik ki hitből hitbe, vagyis jelenlegi hitedből a hit megnövekedett megértésére kell eljutnod, annak a hitnek az ismeretére, amely szeretet által munkálkodik, és megtisztítja a lelket.” (*Review and Herald*, 1908. szeptember 18.)

Peter Paul Rubens: Hágár elhagyja Ábrahám házat (1615–1617 között)

A hitről általában úgy gondolkodunk, hogy valakinek vagy van hite, vagy nincs. A hit azonban nem lehet stagnáló, ugyanazon a szinten maradó lelki magatartás. Hitünknek növekednie kell! Csakis a hitbeli növekedéssel párhuzamosan, azaz együtt várható a bűn feletti győzelemben előrehaladás, azaz az igaz életben, az igaz jellembe való növekedés.

Megtaláltuk akkor az okot, amiért oly lassan, alig vagy egyáltalán nem haladunk előre a megszentelődésben? Hitbeli növekedés nélkül ez nem lehetséges, nem várható!

2. Szemléltetésül és bátorításul figyeljük meg a hit megnyilatkozását, de ingadozását is, s ezzel együtt,

ennek ellenére, a hit folyamatos növekedését „a hívők atyja” (Rm 4,16), Ábrahám életében:

a) Mi volt Ábrahám hitének különleges megnyilatkozása Istentől nyert elhívásakor (**Zsid 11,8–10**)?

b) Mi volt hitbeli kudarc ezután Ábrahám életében? Hogyan mutat rá az Írás arra is, hogy Isten e hitbeli megingás ellenére sem hagyta magára Ábrahámot, hanem megszabadította abból a veszedelemből, amibe magát sodorta?

Bátoríthat ez minket is. Isten nem vonja meg a bizalmat és kegyelmét attól, aki szívében ragaszkodik hozzá, ha átmenetileg meggyengül is, ha a hit hiányáról tesz is tanúságot. – **1Móz 12,10–20.**

HIT ÁLTALI MEGIGAZULÁS

c) Hogyan emelkedett ezután Ábrahám ismét a hit magaslatára? – **1Móz 15,1–16.18.**

Ábrahámnak nem volt még ekkor gyermeke, noha sok idő telt el Isten erre vonatkozó első ígérete (1Móz 12,1–3) óta. Ábrahám Isten ígéretére mégis hitte, hogy utódai oly sokan lesznek, mint az ég csillagai.

d) Hogyan ingott meg azonban Ábrahám hite nem sokkal azután megint, aminek aztán később keserű következményei lettek? – **1Móz 16,1–2.**

e) Milyen kegyelmes ígéretet kapott Ábrahám ismét, előző hitbeli megingása ellenére? Hogyan serkentette Isten újból a hitét? Mi volt a válasz erre Ábrahám szívében? Ennek ellenére hogyan erősítette Isten Ábrahám hitét korábbi ígérete elismertésével? – **1Móz 17,1–8.15–21.**

f) Ilyen előzmények után is milyen hitbeli kudarc jelent meg ismét Ábrahám életében? Miként mutatkozott meg Isten kegyelme, bűnbocsánata iránta ezúttal is? – **1Móz 20. feje.**

g) Izsák születése előtt a hitnek milyen magaslatára jutott el Ábrahám? – **Rm 4,19–22.**

h) Hogyan adott Isten alkalmat Ábrahámnak korábbi hitbeli kudarcainak meghaladására kijavítására, valamint arra, hogy a legfényesebb hitbeli győzelemre változtassa mind ezeket? – **1Móz 22,1–18.**

Ekkor már olyan magaslatra jutott Ábrahám a hit tekintetében, amit felülmúlni nem lehet.

Rembrandt: Izsák feláldozása (1635)

E példához hasonlóan küzd Isten – nagy türelemmel – értünk is, hogy hitre neveljen bennünket. Értünk is közbenjár, imádkozik, hogy „hitünk el ne fogyatkozzék” (Lk 22,32), sőt növekedjék, és végül fényes hitbeli győzelem mutatkozzék meg a mi életünkben is.

3. Azzal párhuzamosan, ahogyan Ábrahám hite, időnkénti ingadozás és kudarcok ellenére is, növekedett, mindinkább igaz emberré is vált, előrehaladt a megszentelődésben. Ezt környezetete is tapasztalta.

• Lásd Ábrahám viselkedését unokaöccse, Lót önző választása idején.

• Lásd Ábrahám menteni akaró szeretetből fakadó közbenjárását Sodomáért.

• Lásd a Kánaánban élő pogányok véleményét Ábrahámról: „Istentől való fejedelem vagy te miközöttünk.” (1Móz 23,6)

• Lásd Isten véleményét Ábrahámról: „Tudom róla, hogy megparancsolja az ő fiainak és háza népének..., hogy megőrizték az Úrnak útját, igazságot és törvényt tévén.” (1Móz 18,19) „Tudom, hogy istenfélő vagy.” (1Móz 22,12)

• Az ihletett Ige további tanúságtétele Ábrahámról: Ésaiás próféta, s őt idézve Jakab apostol is „Isten barátjának” nevezi őt (Ésa 41,8; Jak 2,23). Pál apostol pedig a „hívők atyjának”, mindenkorra vonatkozóan, az idők végéig (Rm 4,16).

4. Milyen hitre van szükségük a Krisztus visszajövetele előtt élőknek? Milyen kéressel forduljunk ezért a tanítványokhoz hasonlóan mi is Istenhez? – **1Pt 1,7; Lk 17,5.**

„Olyan érzékennyé kell válnunk a szent készletekre, hogy Jézus legcsöndesebb suttogása is megindítsa lelkünket, míg elérjük, hogy Ő bennünk van, mi pedig Őbenne, és az Isten Fiába vetett hittel élünk.” (Szemelvények Ellen G. White írásaiból, 3. köt., 355. o.) „Mielőtt a maró küzdelem ránk tör, meg fogjuk tanulni a szent és áldott bizalom leckéjét. Kezünket Krisztus kezébe helyezzük, lépteinket a Sziklára rögzítjük, így állni fogjuk az ádáz vihart.” (Szemelvények Ellen G. White írásaiból, 3. köt., 384. o.)

5. Milyen összefüggés van a végidőben is a hitbeli növekedés és az életszentségben való növekedés között a hívők életében? – **Jel 3,18; Jel 14,12.**

A végeredmény pedig az ő esetükben is ilyen magaslat lesz: **Jel 14,5; Jel 19,7–8.**

6. Mit jelent a Bibliában a „hit titka” kifejezés? – **1Tim 3,9; Mt 17,20; Jn 14,12.**

A hit titka azoknak a hívőknek az életében működik, akik szívükben teljesen azonosulnak Isten erkölcsi lényével és akaratával. Ennek megfelelően teljességgel rá támaszkodnak, énjüket egészen alárendelik neki, önmaguknak pedig semmilyen dicsőséget, érdemet nem tulajdonítanak. Ekkor Isten teremtő, megmentő hatalma akadálytalanul és korlátlanul nyilatkozhat meg általuk, mások javára.

A hitnek ez a titka működött az első pünkösöd után Krisztus sok tanítványában (lásd ezt az Apostolok cselekedeteiben), és fog működni ismét, a késői eső idején, a végidő gyülekezetében (Jóel 2,28–30).

9. rész

Mit jelent „hitből élni”, mit jelent az önátadás?

Rm 1,17 szerint a hitbeli növekedés végcélja az, hogy megtanuljunk ténylegesen *hitből élni*. Ebben a tanulmányban igyekszünk feltárni, hogy miképpen valósul meg a gyakorlatban az, amit az Ige mond: „Az igaz ember hitből él.”

1. Honnét idézi Pál apostol Rm 1,17-ben ezt a kijelentést: „Az igaz ember hitből él”? – **Hab 2,4.**

Észerint a „hitből élés” a „selfwalkodás”, a magabizás lelki magatartásának az ellentéte.

2. Hitből élni azt jelenti, hogy a hívő Krisztuskövető önmaga helyett következetesen „Istenre támaszkodik” – **Ésa 10,20/b; Ésa 26,3; Péld 3,5.**

Emlékezzünk arra, hogy a hit „alapképlete” ez: *Abszolút bízom Istenben + nem bízom magamban = rábízom magam.*

3. Hogyan szemlélteti az ember fiává lett Isten Fia földi élete a teljes Istenre támaszkodást, azaz a hitből élést? – **Jn 5,19.30; 6,38; Jn 14,10-11; Jn 6,57.**

Jézus kijelentése, miszerint Ő „*az Atya által él*”, ugyanaz, mintha úgy fogalmazna, hogy Ő „*hitből él*”. A hitből élés Jézus esetében az Atyának való teljes *önátadást* jelentette.

4. *Miképpen gyakorolhatjuk mi, emberek az Istennek való önátadást?*

a) Ennek alapfeltétele, hogy teljes bizalmunk legyen Istenben, azaz abszolút meggyőződésünk legyen afelől, hogy Isten a legjobbat akarja nekünk, és hogy a lehető legjobb választás részünkről az ő bölcsességére, akaratára, tervére támaszkodni. Ebben a bizalomban kell folyvást növekednünk ahhoz, hogy szívből jövő és örömteljes legyen számunkra az önátadás gyakorlása. – **Péld 3,5; Jak 1,17; Dn 2,20-22.**

b) Mit kell átadnunk közelebbről Istennek ahhoz, hogy átadjuk, alárendeljük neki önmagunkat? – **Péld 26,23.**

A *szív* a Bibliában az ember teljes lelkivilágát jelöli, élen a gondolkodással és a döntési képességgel, de magában foglalja a lelkiismeret működését és az érzelmeket is. Kifejezésre jut az idézett igében, hogy Isten csak tanácsolja szívünk átadását, bátorít minket erre a saját javunkra, döntésünk azonban csak önkéntes lehet. Arra is rávilágít ez az ige, hogy Isten nem kikapcsolni vagy megbénítani akarja értelmünket és akaratunkat, sőt igényt tart értelmes meggyőződésből fakadó együttműködésünkre.

c) Hogyan adhatjuk át szívünket Istennek a gyakorlatban? – **Zsolt 19,15; Zsolt 139,23-24; Zsolt 141,4; Lk 11,13; Ef 6,18/a.**

Luca Giordano: Ábrahám hallgat az Úr ígéreteire (1694-1696 között)

A fenti igék rávilágítanak arra, hogy kérnünk kell Istent, hogy „*szívünk gondolatai előtte legyenek*”, „*vizsgálja meg szívünket*”. Tehát még a gondolatunkat, legbelsőbb énünket is önként Isten ellenőrzése alá kell helyeznünk. Kérnünk kell, hogy már a szívünkben kezdjen munkát annak érdekében, hogy elkerüljük a bűnt, még csak „*rosszra hajlani*” se engedje szívünket. Kérnünk kell Szentlelke bennünk lakozását, munkálkodását szívünkben. Meg kell tanulnunk „*imádkozni a Lélek által*”, ami azt jelenti, hogy annyira megvalósul az önátadásunk, hogy imádságainkat is a Szentlélek ihleti, Ő adja ajkunkra a számunkra legjobb, legszükségesebb kéréseket (Rm 8,26).

5. *Mindezeket átgondolva megértjük, hogy miért mondja Isten: „az én erőm erőtlenség által végeztetik el”, és miért Pál apostol: „mikor erőtlen vagyok, akkor vagyok erős” (2Kor 12,9-10).*

Ha énünket átadjuk Istennek, önként alárendeljük magunkat akaratának, akaratunk együttműködik akaratával, akkor Isten mindenható hatalma és kegyelme akadálytalanul nyilatkozhat meg általunk. Ennek következményeként tiszták, erősek és állhatatosak leszünk, mindaddig, míg a hitnek ezt a lelki magatartását fenntartjuk.

6. *Az önátadás teljes békét biztosít nekünk, amint Ésa 26,3 ígéri. A bennünk lakozó Lélek által mi is be tudjuk tölteni Isten parancsolatait, és tapasztalni fogjuk, hogy azok „nem nehezek”, sőt „Jézus igája gyönyörűség és könnyű” – Ez 36,27; Rm 8,10-11; 1Jn 5,3; Mt 11,30.*

Összeállította: Vankó Zsuzsa

Világunk helyzete: szemelvények az elmúlt hónapok történéseiből

Globális oktatási egyezmény – az emberiség „egyetemes testvéri egysége” érdekében

A koronavírus-járvány miatt másfél éves késéssel került sor arra a rendezvényre, amelyet Ferenc pápa még 2019. szeptember 12-én hirdetett meg 2020. május 14-ére, és amely a *Globális megállapodás az oktatásról* címet viseli.¹ A rendezvény megnyitóján a világ nagyobb vallásainak mintegy húsz képviselője vett részt, a római katolikus egyházfő mellett többek közt a konstantinápolyi ortodox pátriárka, a moszkvai ortodox egyház képviselője, a Református Egyházak Világközösségének képviselője, az Evangelikál Világszövetség (az újprotestáns karizmatikus egyházak szövetsége) főtitkára, az ökumenikus mozgalom csúciszervezője, az Egyházak Világtanácsának vezetője, a Vallások Közötti Konzultációk Nemzetközi Zsidó Tanácsának képviselője, az iszlám vallás két legfőbb ágának, a szunnita és síita irányzatnak képviselői, illetve távol-keleti vallási vezetők.

A találkozó alkalmából kiadott katolikus nyilatkozat történelmi jelentőségűnek nevezi az eseményt, amely egy „újabb lépés az egység felé vezető párbeszéd és törekvések hosszú útján”.² Ahogy arra a nyilatkozat is rámutat, először került sor a történelem során a világ jelentősebb vallá-

sainak képviselői között egy olyan találkozóra, amelynek célja, hogy az oktatás jelentőségére irányítsa a figyelmet, egy „egyetemes testvériség” megteremtése céljából. A találkozó résztvevői felhívást intéztek a világ politikai vezetőihez, illetve átadtak egy nyilatkozatot az ENSZ Oktatási, Tudományos és Kulturális Szervezete, az UNESCO vezetőjének, aki szintén jelen volt ezen az alkalmon.

A találkozó kapcsán különösen nagy jelentősége van annak az alábbi kijelentésnek, amellyel Ferenc pápa alátámasztotta a különböző vallások együttműködésének lehetőségét. A pápa a következőket mondta: „Még ha a múltban különbözőségeink szembeállítottak is bennünket, ma már ezekben az Istenhez járulás különböző útjainak

¹ <https://www.educationglobalcompact.org> – a kezdeményezés internetes oldala.

² Forrás: *Communiqué of the Congregation for Catholic Education.*

gazdagságát látjuk.”¹ E mondattal a pápa a vallási különbségek relativizálását hirdette meg, és ezt tette meg „az emberiség egyetemes egysége” nélkülözhetetlen eszmei alapjának is.

Mindez persze nem meglepő, hiszen az említett rendezvény arra a nyilatkozatra épül, amelyet a pápa 2019-ben írt alá a legnagyobb iszlám vallási irányzat szellemi vezetőjével Abu-Dzabiban, és amely kimondta: „A vallási, bűrszínbeli, nemi, faji és nyelvbéli különbségeket Isten akarta az ő bölcsességében, amellyel az emberi lényeket teremtette.”² Érdemes megemlíteni, hogy muszlim vallási vezetők szerint e nyilatkozat „a kinyilatkoztatások, teológiák, vallások, nyelvek és vallási közösségek gondviselés adta legitimitásának és különbözőségének elismerése irányába látszik haladni.”³ Mindez röviden azt jelenti, hogy az említett nyilatkozat szerint a különböző vallások és vallási tanítások egyaránt elfogadható eszközei az Istennel való kapcsolat fenntartásának.

A globális oktatási egyezmény tehát végső soron egy teológiai állásfoglalást kíván oktatási és politikai szintre emelni. Eszerint az emberiséget fenyegető kihívások leküzdéséhez szükséges egység alapja annak elismerése, hogy meg kell haladnunk a vallási különbözőségeinket. Tehát nem csupán arról van szó, hogy a vallási különbözőségeink nem állhatnak az együttműködés útjába és nem válhatnak egymás hátrányos megkülönböztetésének alapjává – ami önmagában pozitív eszme –, hanem inkább arról, hogy ezekre a vallási különbségekre Isten adta pozitívumként kell tekintenünk. A vallási sokféleség nem válhat kritika vagy eszmei véleményeltérés tárgyává, hiszen a különféle vallási felfogások egyformán legitim,

1 „Incontro del Santo Padre Francesco con i rappresentanti delle religioni sul tema.” „Religions and Education: towards a Global Compact on Education”; <https://www.educationglobalcompact.org>

2 <http://w2.vatican.va>; Document on „Human Fraternity for World Peace and Living Together”, signed by His Holiness Pope Francis and the Grand Imam of Al-Azhar Ahamad al-Tayyib, 2019. február 4., Abu-Dzabi

3 <https://www.christians-muslims.com/document>; Fraternity for Knowledge and Cooperation, 2019.

elfogadható megnyilvánulásai Isten tiszteletének. E megközelítés tulajdonképpen azt vallja, hogy csak akkor létezhet vallási türelem és a vallások békés egymás mellett élése, ha a vallások és hitvallások a fentebbiek szerinti ökumenikus egységre jutnak.

Ez a fajta vallási egység, szintézis, lesz képes megteremteni az emberiség „egyetemes egységét” is. A szóban forgó szemlélet nyilvánvalóan azt a meggyőződést is magában foglalja, miszerint egy vallási eszme kritikája szükségszerűen vallási türelmetlenséget eredményez.

Hogy ez utóbbi álláspont mennyire nem igaz, annak különösen szép példája Pál apostol esete az őt fogolyként őrző filippi börtönőrrel. Pál és társai azért kerültek börtönbe, mert vádlóik szerint „*olyan szertartásokat hirdetnek, melyeket nem szabad nekünk bevennünk, sem cselekednünk, mivel hogy rómaiak vagyunk*” (Csel 16,21).

Pál a korabeli, egyébként kifejezetten ökumenikus szemléletű, a vallási különbözőségek meghaladását képviselő római vallásossággal szemben az isteni kinyilatkoztatás mint Isten beszéde egyedülálló tekintélyét hirdette, ezért élete veszélybe került. Mégis, amikor börtöne ajtajai egy földrengés után megnyíltak, nem menekült el, hanem a filippi börtönőr életének védelmében önkéntesen a börtönben maradt. Nem azt nézte, hogy a filippi börtönőr más vallású és nem ismeri el Isten egyetlen kinyilatkoztatását. Eltérő vallási meggyőződése nem tette érzéketlenné a börtönőrrel szemben, sőt átlátva a várható következményeket, a börtönőr életének megmentésére törekedett, saját élete és szabadulása kárára.

A bibliai példa által megidézett történelmi párhuzam is jelzi, hogy a vallási türelemnek és egységnek az a koncepciója, amely szerint egy eltérő világnézetű ember elfogadásához a saját világnézetünk, hitbéli alapjaink relativizálására, részleges feladására van szükség, végső soron elvezet az Isten kinyilatkoztatott beszédéhez ragaszkodók, a nagy vallási egységbe be nem illeszkedők üldözéséhez.

A római időkben is létrejött a különböző vallási hagyományok keveredése és egysége egy nagy, közös állami kultusz keretében. Azonban az Istennel való kapcsolatra nem emberi hagyományként, hanem egyedül és kizárólag az Isten beszédére alapuló hitként tekintő keresztények nem voltak hajlandók betagozódni ebbe az egységbe. Az állami vezetők szemében ezáltal az állam, vagyis a kor globális birodalma, a Római Birodalom egységének alapját veszélyeztették. (Zárójelben érdemes megjegyezni, hogy mennyire

gyenge morális lábakon áll a vallási türelemnek ez a fentebb vázolt felfogása, hiszen azt feltételezi, hogy két, eltérő világnézetű személy csak akkor tud békésen élni egymás mellett, ha átvesz valamit a másik világnézetéből, vagyis végső soron már nem teljesen különböző világnézettel rendelkezik. Ez azonban nyilvánvalóan már nem vallási tolerancia – aminek jelentése az eltérő meggyőződés tiszteletben tartása –, hanem véleményegyezés. Vagyis kimondható, hogy a szóban forgó szemlélet tulajdonképpen nem ismeri el a ténylegesen különböző világnézetű emberek békés egymás mellett élésének lehetőségét.)

Vallási összefogás és globális klímacsúcs

A globális oktatási egyezmény kapcsán szervezett vallásközi találkozót megelőző napon egy másik hasonló eseményre is sor került, ezúttal a klímaváltozás kérdésében. Ugyancsak különböző vallások vezetői írtak alá együttesen egy olyan felhívást, amelyet az ENSZ novemberben sorra kerülő, a klímaváltozással foglalkozó csúcstalálkozójának résztvevőihez intéztek. Ferenc pápa ennek kapcsán – összhangban a globális oktatási egyezményben megfogalmazottakkal – kifejezte azon álláspontját, miszerint a találkozó, amely „számos kultúra és spirituális irányzat képviselőjét gyűjtötte össze a testvériség szellemében, csak tovább erősíti azon felismerésünket, hogy egy emberi család tagjai vagyunk”.⁴ A felhívás az emberiség közös cselekvésére szólít fel, és ennek az egységnek a megteremtéséhez a vallások segítségét ajánlja a világ politikai vezetőinek. A globális oktatási egyezmény kapcsán fentebb írtak alapján talán már pontosabban látható, mit is kell értenünk mindezen.

⁴ <https://cruxnow.com>; Inés San Martín: Pope Francis and faith leaders call for net-zero carbon emissions ahead of UN summit.

Az Eucharisztikus Világkongresszus és az ökumenizmus

Szeptemberben rendezték Budapesten az Eucharisztikus Világkongresszust, amely szintén jelentős ökumenikus esemény volt, illetve alkalmat biztosított a pápának arra, hogy megerősítse az egyházon belül a vallások közötti közeledés fentiekben bemutatott koncepcióját. A világkongresszuson nagy számban képviseltették magukat különböző keresztény felekezetek és egyéb vallások képviselői is. Egy katolikus portálnak nyilatkozó, szintén katolikus szerzetes jellemzően „az idők jelének” nevezte, „hogyan az eucharisztikus kongresszuson, az Eucharisziát keresve elkerülhetetlennek látják az ökumenikus találkozást”.¹ A kongresszus alkalmával zsidó vallású közösségek képviselőinek részvételével ökumenikus találkozóra is sor került, melynek során a résztvevők – a Vatikáni Hírügynökség tudósítása szerint – „az egység, a párbeszéd, a testvériség megvalósításának szükségességét hangoztatták”.²

¹ *Gaudeamus* – <https://gaudeamus.hu>; Trauttwein Éva: Hidak, amin kölcsönösen járhatunk. (Interjú Dejsics Konrád bencés szerzetessel, a Pannonhalmi Főapátság kulturális igazgatójával.)
² <https://www.vaticannews.va/hu>; Vertse Márta: Ferenc pápa ta-

Ferenc pápa ugyanakkor megragadta az alkalmat, hogy világossá tegye: egyetemes egységre csakis egyetemes – vagyis katolikus – szemlélet vezethet el, nem pedig a kereszténységnek egy adott kultúrához vagy etnikumhoz ragaszkodó bezárkózása. Ezzel a pápa világosan szembeszállt azokkal a politikai törekvésekkel, melyek egyfajta nacionalista-politikai eszközként tekintenek a kereszténységre.

Ez a konfliktus megtalálható a katolikus egyházon belül is. A pápához közel álló szerzők csak „törzsinek” nevezik azt a politikai és vallási elfogást, amely ellentmond a jelenlegi pápa által képviselt egyetemes (katolikus) álláspontnak.³

lálkozója a magyarországi keresztény egyházak és a zsidóság képviselőivel.

³ *Limes*, 2018/6.; Antonio Spadaro S.J.: Francesco e la sfida all'apocalisse, 61–71., 63. o.

A két irányzat már több éve kemény vitát folytat egymással. A konfliktus lényege, hogy a pápa a globalizált világ kortárs kihívásait és előnyeit elemezve felismer-
te, hogy napjainkban kivéte-
les történelmi helyzet állt
elő az egyház számára. Ezt
a helyzetet a jezsuita rend
korábbi vezetője a követ-
kezőképpen foglalta össze:
„Eljött az a pillanat, ami-
kor az emberiséget egyet-
len egységnek kell tekinte-

nünk, nem pedig egymástól elszigetelt országok halmazának, saját hagyományaikkal, saját kultúrájukkal, előítéleteikkel. Úgy kell tekintenünk az emberiségre, mint aminek szüksége van Istenre, és egy olyan típusú mélységre, ami kizárólag mindenki egyesüléséből fakad.”⁴

4 *La Civiltà Cattolica* – <http://www.laciviltacattolica.it>; Antonio Spadaro: Intervista a P. Adolfo Nicolás, Preposito Generale della

Az emberiség egyetemes egységének megte-
remtése fogalmazódik meg tehát a fenti sorok-
ban is, amely a pápa szerint csak akkor valósítha-
tó meg, ha a kereszténység kinyitja kapuit a világ
egyéb vallásainak kifejezésformái felé, és integrál-
ja azokat. E törekvést szolgálja a fentebb vizsgált
globális oktatási egyezmény is. Csakhogy azok a
politikai és egyházi vezetők, akik egy adott nem-
zet politikai identitásához kötik a kereszténység
ügyét, gátolják ezt az egyetemességre való törek-
vést, nem támogatják a kereszténység etnikai és
kulturális kötöttségeinek levetkezését. A jelenle-
gi pápa azonban, felismerve a globalizált világban
rejlő példa nélküli történelmi lehetőséget, óriási
erőfeszítéssel veti bele magát ebbe a konfliktusba.

Ennek megfelelően az Eucharisztikus Világ-
kongresszus alkalmából a magyar katolikus püs-
pökök számára mondott beszédében nyíltan ál-
lást foglalt a magyar katolikus egyház által kö-
vetett politikai kereszténységgel szemben, amely
többek között a más vallású emberek bevándorlá-
sának éles elutasításában is jelentkezik, a „keresz-
tény Magyarország” vagy „keresztény Európa”

Compagnia Di Gesù; 2016. szeptember 10., 376–388.

jelszavainak jegyében. A beszédben egyebek mellett a következőket olvashatjuk:

„A püspöki szolgálat tehát nem arra szolgál, hogy egy múltbeli üzenetet ismételjünk... A ti országotok olyan terület, ahol régóta együtt élnek különböző népekből származó emberek. Különböző nemzetségek, kisebbségek, vallási felekezetek, vándorlók alakították ezt az országot is multikulturális közeggé. Ez új valóság, amely kezdetben megriasztja az embereket. A különbözőség mindig kicsit félelmet kelt, mert veszélyt jelent a megszerzett biztonságra, és kihívást hordoz az elért stabilitás ellen... A kulturális, etnikai, politikai és vallási különbségekkel szemben kétféle magatartást tanúsíthatunk: vagy bezárkózunk mereven úgynevezett identitásunkba, vagy megnyílunk a másikkal való találkozásra, és együtt gondozzuk egy testvéri társadalom álmát.”¹ Figyelemre méltó, hogy a magyar kormányfő és a pápa egyébként rendkívül rövid és formális találkozójáról csak annyi szivárgott ki, hogy a miniszterelnök a pápa fentebb idézett szavaival teljesen ellentétes kérést fogalmazott meg, miszerint a pápa „ne hagyja elveszni a keresztény Magyarországot”.² Mindez jelzi azt, hogy a pápa által képviselt egyetemes egység eszméje milyen éles konfliktusokat eredményezhet a politikai és vallási identitás nemzetileg és kulturálisan bezárkózó erőivel ütközve.

A pápa és az USA elnökének találkozója

Egészen friss hír, miszerint a pápa október 29-én fogadja Joe Biden amerikai elnököt a Vatikán-

1 *Vatican News* – <https://www.vaticannews.va/hu/>; P. Vértessaljai László S.J.: Ferenc pápa beszéde a magyar püspökökhöz hármasküldetéssel: az evangélium hirdetése, a tanúságtétel a szeretetről és a remény építése.

2 <https://miniszterelnok.hu/>; 2021. szeptember 12., Ferenc pápa ne hagyja elveszni a keresztény Magyarországot.

ban, amelynek során egyebek közt „a koronavírus-járvány leküzdése, a klímaváltozással való megbirkózás és a szegények iránti gondoskodás kérdésében való együttműködés” kérdéseit fogják megvitatni.³ A találkozón, melyen a világ legnagyobb hatalmú, globális érdekeltessel rendelkező politikai, illetve vallási vezetője vesz részt, a pápa minden bizonnyal a fentiekben hangoztatott „egyetemes egység” eszméjét fogja képviselni. Ez az eszme az Egyesült Államok jelenlegi elnöke számára is csábító elképzelés lehet, hiszen mostanra erősen megtépázott nemzetközi tekintélyét egy általánosan elismert morális tekintéllyel tudná megtámogatni. Mindeközben az USA összetett világpolitikai érdekei hátterén is elkerülhetetlennek látszik, hogy globális – egyetemes – megoldást találjon a világ problémáira.

PD

3 *The Washington Post* – <https://www.washingtonpost.com/>; 2021. 10. 14., Amy B. Wang–Chico Harlan: Biden to meet with Pope Francis to discuss coronavirus, climate change, caring for poor.

A HITBŐL FAKADÓ IMA

Az alábbi Ellen G. White-idézetek egy készülő könyvből származnak, amelynek címe „Az ima hatalma”.

A hitből fakadó imát továbbítják a mennybe. – Az angyalok hallják a hálaadást és a hitbéli imát, majd a kérelmet ahhoz viszik, aki a Szentélyben szolgál gyermekeiért, és saját érdemeit ajánlja fel értük. (CT, 110.)

Hittel imádkozunk! – Sokan vannak, akik igyekeznek Isten törvényének engedelmeskedni, de még sincs igazi békéjük és örömük. Ez a hiányuk onnan ered, hogy a hitet nem gyakorolják. Életük sivár, mintha kiszáradt pusztaságban járnának. Keveset igényelnek, holott sokat kívánhatnának, mivel Isten ígéretei korlátlanok. Az ilyen hívők nem nyújtanak helyes képet a megszentelt életről, mely az igazság iránti engedelmség által érhető el. Az Úr kívánsága az, hogy minden fia és leánya boldog, békés és engedelmes legyen. A hívők ezeket az áldásokat csak akkor nyerik el, ha gyakorolják hitüket. Hit által kiegyenlíthető a jellem minden fogyatékosága, megtisztítható minden foltja, helyrehozható minden hibája, fejleszhető minden jó vonása. Az ima a menny elrendelt eszköze a bűn ellen való sikeres küzdelemben és a keresztyén jellem fejlesztésében. Az isteni befolyások, melyek válaszként érkeznek a hitben elmondott imákra, véghezviszik a kérelmező lelkében mindazt, amiért Istenhez könyörög. Kérhetjük bűneink bocsánatát, a Szentlelket; kérhetünk Krisztushoz hasonló vérmérsékletet, bölcsességet és erőt, hogy művét munkálhassuk; kérhetünk minden Átala megígért adományt, mert ígérete így szól: „Kérjétek, és megadatik néktek!” (Lk 11,9) (AA, 563–564. / *Az apostolok története*, 385. o.)

Mozdítsuk meg a kart! – A hit buzgó imája által megmozdíthatjátok azt a kart, amely irányítja a világot. (AH, 264. / *Boldog otthon*, 223. o.)

Isten tervének része. – A világi bölcsesség azt tanítja, hogy nincs szükség az imára. Tudós emberek azt állítják, hogy nem lehetséges valódi választ kapni imáinkra, hogy az a természeti törvények megszegése, csoda lenne, és csodák szerintük nem léteznek. Állításuk szerint a világegyetemet változhatatlan törvények igazgatják, és Isten maga sem tesz semmit e törvényekkel ellentétesen. Úgy vélik, hogy Istent saját törvényei kötik meg, mintha az isteni törvények működése kizárhatná az isteni alkotószabadságot. Ez a tanítás ellentétben áll a Szentírás bizonysgtételével. Vajon Krisztus és apostolai nem műveltek-e csodákat? Ugyanaz a könyörületes Megváltó ma is él, és ma is éppúgy kész meghallgatni a hitből fakadó imát, mint amikor látható módon járt-kelt az emberek között. A természetes együttműködik a természetfelettil. Isten tervét képezi az is, hogy hittel elmondott imáinkra válaszként megadja azt, amit kérésünk nélkül nem adott volna meg. (GC, 525. / *A nagy küzdelem*, 467. o.)

Mit jelent a hittel elmondott ima? – Az ima nem jelenti a bűnök levelezését; önmagában sem ereje, sem érdeme nincsen. A szép szavak használata nem ér fel egyetlen szent óhajjással sem. A legbeszédebb imák is csak üres szavak, ha nem fejezik ki a szív őszinte érzelmeit. Azonban az őszinte szívből fakadó ima, amelyben a lélek egyszerű szükségletei jutnak kifejezésre, mintha csak egy földi barátunkat kérnénk meg egy szívesre, annak biztos tudatában, hogy megteszi azt – ez a hit imája. Isten nem kíván szertartásoskodó bókokat, de a bűnei és teljes gyengesége tudatától megtört szív ki nem mondott fohászai utat talál-

A BIZONYSÁGTÉTELEKET OLVASVA

nak a kegyelem és irgalom Atyjához.” (MB, 86–87. / *Gondolatok a Hegyi beszédről*, 77–78. o.)

Hogyan hiúsíthatjuk meg Sátán támadásait?

– Az ember Sátán foglyává vált, és természetétől fogva hajlik sugallatainak követésére és ajánlatai elfogadására. Nincs ereje önmagában, hogy sikeresen ellent tudjon állni a gonosznak. Csak ha élő hit által Krisztus lakozik benne, ha Ő tartja féken kívánságait, és felülről származó erővel verte fel, akkor szállhat szembe egy ilyen rettenetes ellenséggel. A védekezés minden más módja teljesen hiábavaló. Csakis Krisztuson keresztül állítható meg Sátán ereje. Ez olyan nagy jelentőségű igazság, amit mindenkinek meg kell értenie. Sátán minden pillanatban tevékeny, szertejár fel-alá a világon, keresve kit elnyeljen, de a hitből fakadó, komoly ima még legnagyobb erőfeszítéseit is megghiúsítja. Testvéreim, vegyétek fel a hit pajzsát! „Mindezekhez fölvevén a hitnek pajzsát, amellyel ama gonosznak minden tüzes nyilát megolthatjátok.” (Ef 6,16) (5T, 294. / *Bizonyságtételek*, 5. köt., 294. o.)

A keresztény nagy erőssége. – A hitből fakadó ima a keresztény nagy erőssége, és egészen bizonyosan győzni fog Sátán felett. Ezért sugallja azt Sátán, hogy semmi szükségünk sincs az imára. Gyűlöli védőügyvédünk, Jézus nevét, és amikor komolyan Jézushoz fordulunk segítségért, Sátán serege megriad. Sátán célját szolgálja az, ha elhanyagoljuk az ima gyakorlását, mert úgy könnyebben elhisszük hazug csodáit. (1T, 296. / *Bizonyságtételek*, 1. köt., 280. o.)

Vessétek Reá tekinteteket! – Kedves Munkatársaim! Legyetek őszinték, reménykedők és bátrak. Hittel tegyetek meg minden lépést! Ha a töletek telhető legjobbat megteszitek, úgy az Úr megjutalmazza hűségéteket. Az életadó forrásból meríthettek testi, szellemi és lelki erőt. Ígéretünk van arra nézve, hogy férfiaságban és nőiességben megszenteltetünk, megtisztítottunk, megfinomít-

tatunk és megnemesítettünk. Szükségünk van arra a hitre, ami képessé tesz minket arra, hogy elviseljük annak látását, aki láthatatlan. Amint szemeiteket reá szegezitek, mély szeretettel fogtok megtelni a lelkek iránt, akikért meghalt, és erőt nyertek az újbóli erőfeszítésekhez.

Krisztus az egyedüli reménységünk. Jöjjetek Istenhez, annak nevében, aki életét adta a világot! Bízhatok áldozatának hatékonyságában! Mutassátok meg, hogy szeretete és öröme lakozik lelketekben, ezért örömtök teljes. Ne szóljatok többé hitetlenül! Istenben van az erőnk. Sokat imádkozzatok! Az ima a lélek éltető ereje. A hittel mondott ima fegyver, amely által az ellenség minden támadásának sikerrel ellenállhatunk. (ISM, 88. / *Szemelvények*, I. köt., 82. o.)

Elküldi hozzánk a Vigasztalót. – Minden időben és minden helyen, minden bánatban és nyomorúságban, amikor a kilátások sötétek, és a jövő zavarba ejtőnek tűnik; amikor tehetetlennek és magányosnak érezzük magunkat, Krisztus elküldi hozzánk a Vigasztalót, válaszul hitből fakadó imádságunkra. A körülmények elválaszthatnak bennünket minden földi barátunktól, de nincs az a körülmény, nincs az a távolság, amely elválaszthatna bennünket mennyei Vigasztalónktól. Bárhol vagyunk, bárhová megyünk, Vigasztalónk mindig a jobb kezünk felől áll, hogy támogasson, megtartsa, megerősítsen és megvidámítsa minket. (DA, 669-670 / *Jézus élete*, 576. o.)

Az idézetekben szereplő Ellen White-művek eredeti angol címének rövidítései:

AA – *The Acts of the Apostles*

AH – *The Adventist Home*

CT – *Counsels to Parents*

DA – *The Desire of Ages*

GC – *The Great Controversy*

MB – *Thoughts from the Mount of Blessing*

1T – *Testimonies*, Vol. 1.

5T – *Testimonies*, Vol. 5.

1SM – *Selected Messages*, Vol.1.

Zenei est nyári táborunkban (Eleki Életmódközpont, 2021. június 21–27.)

Idei táborunk résztvevőinek többsége az életmód-
turnusainkon korábban már nálunk járt vendé-
geink közül vagy azok ismerőseinek köréből ke-
rült ki. A délelőtti alkalmakon Ellen G. White:
A nagy küzdelem című könyvét tanulmányoztuk
közösén, úgy, hogy a kijelölt fejezetekből, szinte
minden bekezdésből, kiemeltük azokat a része-
ket, amelyek a Bibliából származó idézetek vagy
hivatkozások.

Az esti órában két ízben tartottunk zenei fog-
lalkozást. Az egyik alkalommal egy zeneművet is-
merhettünk meg – Louis Spohr (1784–1859): *Die
letzten Dinge* (A végső események) című, 1826-ban
született oratóriumát. A YouTube-on meghallgat-
ható a mű magyar és német nyelven is. Szöveg-
könyve főként Jelenések könyve szó szerinti idé-
zeteire épül. A kiválasztott tételek szövegét kézbe
kapták a táborozók.

Ludwig (Louis) Spohr zeneszerző portréja, mely Kasselben,
1824-ben ábrázolja őt. Ifj. Johann August Nahl alkotása

A 2019-es magyar bemutatón – a YouTube-on
a cím beírása után megtalálható (időtartam:
1:28:58; *ezután ebből idézünk!*) – három mun-
katársunk is énekelt Győrben, a felújított győri
zsinagógában, ahogy a felvételen is látható:
Somogyi Lehel, Dukai Angéla, Pásztor Katalin,
Geiger Benjámin pedig harsonán közreműkö-
dött. A német változat – a YouTube-on 23:34 –
a bécsi előadás részleteit tartalmazza. A cím
beírása után elérhető.

A Sola Scriptura Teológiai Főiskola ének- és
zenekarának előadásában, Cséfalvay Dániel ve-
zényletével hallgattuk meg a mű néhány tételét.
A koncertmester Tóth Judit volt. Az előadás köz-
ben képzőművészeti feldolgozásokat nézhettünk
meg a kivetítőn.

A zenemű, kicsit megrázó címe ellenére, nem
félelmet keltő. Egyáltalán nem ez a célja, hanem
inkább felemelő, reményt ébresztő és nagyon
szép, dallamos, romantikus muzsika. A YouTube-
on található felvétel sajnos amatőr szintű, de már
megjelent CD-n is a MOM Kulturális Központ-
ban készült stúdiófelvétel, ami beszerezhető a So-
la Scriptura Teológiai Főiskolán (www.sola.hu).

Az oratórium két részből áll. Az első rész Jézus
Krisztust dicsőíti, hiszen a könyv középpontja
az emberiség megváltása Jézus halála által. Olyan,
mint egy himnusz a Báránnyról, „aki megöletett”,
aki „méltó”, hogy az emberiség véres és erőszakos
történelmét megoldja, hogy „felnyissa a könyvet, és
felbontsa annak pecségeit” (Jel 5,2.12; Károli Gáspár
fordítása).

Viktor Mihajlovics Vasznyeocov: Az apokalipszis négy lovasa (1887)

Nézzük meg a fenti alkotást! A „Bárány” mindenek felett áll – körülötte szivárvány –, mint győztes hadvezér, a nagy küzdelem győztese, aki alázatával, szelídségével, önfeláldozásával végül mindenki tiszteletét kivívja.

(A kapcsolódó bibliai szakasz Jelenések könyve 5. fejezete és a 6. fejezet első szakasza, a négy lovasról szóló igék.)

 Itt hallgattuk meg az 5–7. tételket (szoprán-, tenorszóló és a kórus interpretálásában). A YouTube-on 21:28-tól 27:26-ig találjuk meg. Milyen megnyugtató, micsoda győzelem!

„Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot, bölcsességet és hatalmasságot, tisztességet, dicsőséget és áldást...” (Jel 5,12/b)

„Az a nagy áldozat, amelyet az Atya és a Fiú az emberért hozott, világosan tárul a világegye-

tem elé. Ütött az óra, amikor Krisztus elfoglalja jogos helyét, és fejedelemségek, hatalmasságok és minden néven nevezendő méltóságok fölé magasztosul... És a trón körül álló fehér ruhások dicséneke kezdnek... (Jel 5,12; <https://whitekonyvtar.hu>; *A nagy küzdelem*, 671. o.)

 A második zenei részlet a 18. tétel volt. A YouTube-on 1:06:04-től 1:10:50-ig találjuk meg.

„Elesett, elesett a nagy Babilon... és hallottam szót a mennyből, amely ezt mondta: fussatok ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból.” (Jel 18,2–4) Itt jegyezzük meg, hogy a felvételen a „leomlott” kifejezést fogjuk hallani, a ritmus miatt. Nem lehetett teljesen pontosan idézni a Károli-szöveget, a zenéhez igazítva fogjuk hallani a tartalmát. Az eredeti kifejezés az erkölcsi bukás kifejezése.

E részlet jellemzői a zseniális és aktuális jelképek, a felrázó erejű zenei hangütés. Szimfonikus zenekar szólal meg itt, dobbal, harsonákkal, nagy kórossal. Viszonylag gyors, hatásos a tétel. A zene is ihleti annak a felismerését, hogy életfontosságú kérdés számunkra alaposan kutatni, utánajárni a jelképek jelentésének, ahogyan a Biblia maga is azonosítja azokat.

Ezután *A nagy küzdelem* 38. fejezetéből olvastunk fel részleteket. (<https://white-konyvtar.hu>; *A nagy küzdelem*, 380–381.; 603–604. o.)

De minden jó, ha a vége jó! Az oratórium lezárása, összhangban Jelenések könyvével, a boldog végkifejlethez vezet. A mű zárótétele érzéketlenül vetíti elénk a beteljesülést, az örök béke és öröm országát, amelyre mindannyian vágyunk. Azt, amivel *A nagy küzdelem* című könyv is zárul, hogy „Isten a szeretet”.

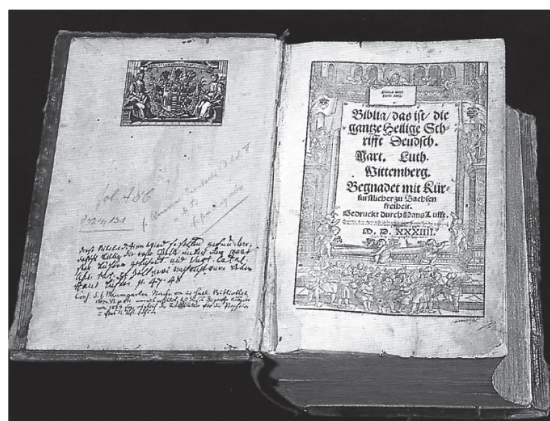
A Halleluja-kórus szövegét a librettista Friedrich Rochlitz a közismert Miatyánk imádság végéről veszi: „*Tiéd az ország és a hatalom és a dicsőség mindörökké. Amen!*” (Mt 6,13/b)

 A mű zárótétele a YouTube-on 1:22:01-től hallgatható meg, egészen a felvétel végéig.

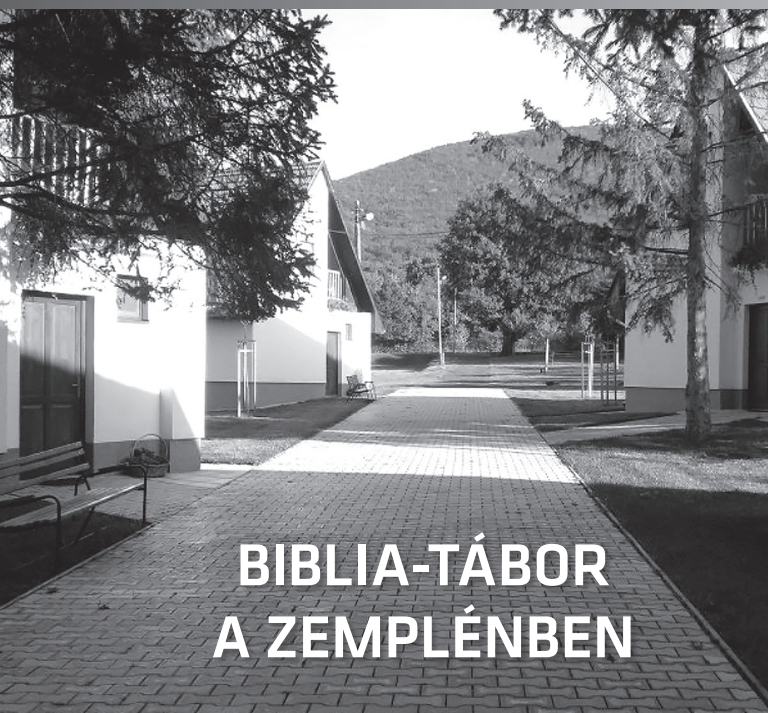
Több hallgató is megköszönte az előadást a végén. „Ez most nagyon érdekes volt” – mondták. Tetszett a muzsika is.

A téma valóban a szó teljes értelmében érdekes lehet minden ember számára: „*Ez Jézus Krisztus kijelentése, amelyet adott neki az Isten... Boldog, aki olvassa, és akik hallgatják e prófétálásnak beszédeit, és megtartják azokat, amelyek megírtak abban, mert az idő közel van.*” (Jel 1/a.3)

Összeállította: Henczné Bajnai Gabriella, az Eleki Életmódközpont zenei munkatársa

„A nagy parázna” – Lucas Cranach illusztrációja az 1534-es Luther-Bibliához, illetve a nagy jelentőségű Biblia-kiadás eredeti példánya

BIBLIA-TÁBOR A ZEMPLÉNBEN

Az idei nyáron – kellő jelentkező híján – le kellett mondani a simai rehabilitációs táborunkat. Az isteni gondviselés azonban új utat mutatott: felmerült egy Biblia-tábor megszervezésének a lehetősége, a következő témával: *Jézus személyének, jellemének bemutatása a messiási prófécia által, és Jézus nagy profetikus beszédének áttekintése*. A témák fontossága, a szeretetteljes hívás a késői meghirdetés ellenére is egybe tudott gyűjteni kb. negyven táborozót, szinte fele-fele arányban testvéreinket és a bibliai kinyilatkoztatások iránt komolyan érdeklődő barátainkat, valamint más felekezethez tartozó, „gyakorló hívőket”.

A tábor kezdetére megszűnt a kánikula, kellemes nyári időben tudtunk sétálni, kirándulni a kis üdülőfaluban és környékén. Ez azért is volt nagy ajándék számunkra, mert több nyugdíjas táborozónk volt, akik közül sokan a kedvező időjárás hatására vállalták a boldogkővár aljai vár bejárását, a simai kilátóhoz vezető erdei utat és a regéci várba vivő túrát. A várakból gyönyörű látvány tárult elénk, amelyet hosszasan is szemlélhettünk, mert nem volt perzselő napsütés.

Az első nap reggeli áhítattal kezdődött, amelyet Uchenna Obasi tartott. A reggeli után Vigh Ágnes Jézus jellemének szépségét tárta elénk a messiási próféciaikon keresztül. Azután szabad foglalkozás következett ebédig. Ez idő alatt egyéni beszélgetésekre, sétára is nyílt lehetőség, ezenkívül többen egybegyűltek az elmaradt rehabilitációs tábor témáiról való beszélgetésre is. Ebéd után látogattuk meg a várat, majd vacsora után Jézus nagy profetikus beszédét tárta elénk Vankó Zsuzsa.

Az előadásokra, áhítatokra a közeli kis református templomban került sor, mivel felvétel készült a „Light Channel” munkatársa által. Így a negyvenfős hallgatóság több ezerre nőhet a jövőben. Nagyon jó volt, hogy Kegyesné Kriszti megszervezte a táborozók együttes érkezését is, teli autókkal, így már útközben is jó kapcsolatok szövődhettek. Sokan örömmel vásároltak könyveket a maguk és mások számára is. Gyorsan eltelt a 4–5 nap, amit egymással való közösségben tölthettünk, a Bibliát kutatva, mindnyájan átérzve napjaink ünnepélyes komolyságát a prófécia fényében.

Jóni Tibor és Zsuzsa

KERESZTSÉGEK

Ünnepélyes keresztségi istentisztelet volt Zugligetben október 3-án. Négy fiatal kötött szövetséget Krisztussal. Szeretettel köszöntjük őket mint új családtagjainkat Krisztus gyülekezetében. Név szerint:

- Budai Zsófiát (biatorbágyi gyülekezet),
- Czirik Jenőt (szolnoki gyülekezet),
- Molnár Róbertet (Budapest, zugligeti gyülekezet),
- Kolozsi Márkot (Budapest, Bertalan Lajos utcai gyülekezet).

Kívánjuk, hogy teljesedjen be életükben ez az áldáskívánás:

„A minden kegyelemnek Istene, aki az ő örök dicsőségére hívott el minket Krisztus Jézusban..., Ő maga tegyen titeket tökélete-sekké, erősekké, szilárdakká, állhatatosokká!” (1Pt 5,10)

Szavazás általi felvétellel nyert tagságot a farmosi gyülekezetbe szeptember 4-én **Szabó Gizella** testvérünk, aki most 81 esztendő. Személyesen szeretett volna ott lenni ezen az alkalmon, nagyon vágyott és készült rá. Néhány nappal előbb azonban baleset érte. Így kézzel írt levélben küldte el felvételi kérelmét a gyülekezetbe, ami egy megindító, rövid hitvallás. Engedélyt kértünk tőle ahhoz, hogy közölhessük a *Kürtszó*-ban.

Kedves Testvérek!

Szeretettel köszöntök mindenkit. Balesetem miatt nem tudok személyesen megjelenni, ezért Vankó Zsuzsa testvérnőt kértem meg arra, hogy olvassa fel alábbi soraimat.

Óriási hibát követtem el, amikor eltávoztam a gyülekezettől. Hagytam, hogy a keserűség gyökerre felnövekedjék. De lelkem mélyén mindig ott élt az advent közösség hitelveihez való ragaszkodás. Éreztem, hogy a Jóisten áldó jelenléte árnyékként

mindig velem volt. Szentlelke inspirálására úgy döntöttem, hogy visszatérek arra az útra, ahol Isten minden parancsolatát betölteni kívánom.

A zsoltáríró szavai sokszor eszembe jutottak: „Bolyongok, mint az eltévedt juh, keresd meg szolgálodat, mert nem feledkeztem meg parancsolataidról.” (Zsolt 119,176) Sokszor volt könnyes a szemem, megbánva, hogy az igazság útjáról letértem. De hiszem, hogy az eljövendő időben rám is vonatkozik Ellen G. White testvérnő gondolata: „A bűnbánó könnyei csupán a szentség napsugarát megelőző esőcseppek.”¹

Kérlek benneteket, hogy a gyülekezetbe való visszavételemet szíveskedjeteek támogatni. Az Úr áldása legyen veletek életetek minden idejében.

Szabó Gizella

1 Harmadik negyedévi szombatiszkolai tanulmányfüzetünk 113. oldalán volt olvasható az idézett mondat, amely a *Jézus élete* c. könyvből, A Hegyi beszéd c. fejezetből való.

A beszámolók elé: Lapunk mostani számában a megválasztott tisztségviselők és a küldöttgyűlés határozatainak ismertetése mellett közléstünk néhány osztálybeszámolóit is. Ezek részben a küldöttgyűlésen hangzottak el, részben pedig írásban kaptuk meg őket, ugyanis ismertetésükre időhiány miatt már nem kerülhetett sor a küldöttértekezleten. Lapunk következő számában folytatjuk az osztálybeszámolók közlését.

A szerkesztők

A 2021. szeptember 19-ei küldöttgyűlésen megválasztott tisztségviselők névsora és a megszavazott határozatok

Hálát adunk Istennek, hogy a járványhelyzet nem tette lehetetlenné a választó küldöttgyűlés megtartását szeptember 19-én. Bár a gyülekezetek előre regisztrált küldöttei közül többen nem tudtak eljönni betegség miatt, a küldöttgyűlés létszáma így is elérte a határozatképességet. (Mivel az elnökválasztás Szabó Antal személyében a következő periódusra már korábban megtörtént, elnököt nem kellett választani.)

Az alábbi testvérek kaptak megbízást a küldöttek szavazatai által:

Titkár: Fodor Albert.

Gazdasági vezető: Gunzl József.

Az ügyintéző bizottság tagjai: Szabó Antal, Fodor Albert, Gunzl József, Farkas Ernő, Vigh Ágnes.

A tanácsadó bizottság tagjai: Szabó Antal, Fodor Albert, Gunzl József, Farkas Ernő, Vigh Ágnes, Balogh Gábor, Gombkötő Jolán, Vankó Zsuzsa, Molnár Miklósné, Erdősné Kovács Ágnes, Simon György, Jáki András, Kassai János, Szilágyi Tamás, Balázsfői Levente.

Póttagok: Skara László, Zakor János, Mitelle Sándor.

A pénzügyi ellenőrző bizottság tagjai: Szlávik Gyuláné (elnök), Fülöp Sándorné, Aradiné Kadlicskó Edina.

A hitelesítő bizottság tagjai: Simon György (elnök), Farkas Ernő, Ottóné Bartalos Zsuzsa, Pintér Klára, Szabó Antal.

Póttagok: Molnár Miklós, Skara László.

A küldöttgyűlés által megszavazott határozatok a következők:

1. A küldöttgyűlés megbízza a tanácsadó bizottságot, hogy vizsgálja meg a jogi és technikai feltételeit annak, hogy [szükség esetén, például járványveszély miatt] a jövőben online módon is megtarthatóak-e a küldöttértekezletek. Amennyiben adóttak a feltételek, szervezze meg a küldöttértekezletek ily módon történő megtartásának a lehetőségét.

2. A küldöttgyűlés megbízza a tanácsadó bizottságot, hogy mérje fel annak a lehetőségét, létrehozható-e egy állandó bázis táborozások és egyéb, a közösség által szervezett alkalmak megtartására.

3. A küldöttgyűlés megbízza a tanácsadó bizottságot, hogy hozzon létre egy Biblia-kutató műhelyt, amelynek feladata, hogy kutassa és vizsgálja azokat a bibliai szakaszokat vagy témákat, amelyekkel kapcsolatban értelmezési kérdések merülnek fel.

4. A küldöttgyűlés megbízza a tanácsadó bizottságot, hogy a következő küldöttértekezletig ismertesse meg a gyülekezetekkel az istentiszteletek egységes rendjének alapjait, és támogassa a gyakorlati megvalósítás lépéseit.

Jelentés a Sola Scriptura Teológiai Főiskola munkájáról

(Az országos küldöttgyűlésen elhangzott
beszámoló)

Mindenekelőtt a létszámadatakról: Hallgatóink összlétszáma jelenleg 299 fő, ami egy híján a maximum, tekintettel a 300 fős létszámkeretre, amire működési engedélyünk van az Oktatási Hivataltól. Hálásak vagyunk a Jóistennek azért, hogy a főiskola iránti érdeklődés töretlen, ugyanígy a hallgatók lelkesedése is.

Az idei évben 74 főt vettünk fel teológiai alapszak levelező tagozatra, Biblia-alapú lelki-gondozás szakirányú továbbképzésre pedig 54 főt. A teológiai alapképzés nappali tagozatára viszont csak egy jelentkező volt összesen. Sokkal több emberre lenne pedig szükség, figyelembe véve, hogy a munkaerőhiány az egyik legnagyobb gondunk a közösségünkben.

Az oktatói kar teljes munkaidejű, részmunkaidős és óraadó oktatókból áll. A hitbeli és eszmei egység, hála Istennek, jellemző oktatói karunkra. Ugyanakkor kevesen vagyunk, és a kevés oktató is nagyon leterhelt időben, mert mindenkire hárul további közösségi szolgálat is. A Magyar Akkreditációs Bizottság által előírt oktatói létszámot éppen csak elérjük. Ugyanez érvényes az oktatói karon belül tudományos fokozattal rendelkező tanárok számát illetően is. Ez azt jelenti, hogy soha senki nem hiányozhat, nem betegedhet meg, mert senkinek nincs helyettese, nem tudnánk pótolni a kiesést. Hálát kell adnunk a Jóistennek azért, hogy órakimaradások gyakorlatilag nincsenek a főiskolán. A Jóisten megsokszorozza kegyelméből az erőnket, fenntartja egészségünket.

Az oktatói kar mellett fontos, nélkülözhetetlen szolgálatot végeznek a tanulmányi osztály és a gazdasági osztály munkatársai, illetve a főtitkár, akinek az egész intézményi munka összefogása a feladata, emellett az adminisztráció irányítása is. Ezenkívül az épület karbantartása és fejlesztése, valamint a kollégiumról való gondoskodás, illetve a tananyaggal való ellátás a Spalding Alapítvány munkatársai által ugyancsak fontos munkaterületek. Megbecsüléssel tudok csak szólni a felsorolt, oktatói karon kívüli munkatársakról is.

A főiskola működési engedélye és intézményének akkreditációja 2023-ig szól. Állandó, nagy feladat számunkra az ötévenkénti akkreditációra való felkészülés, hogy megfeleljünk a kívánalmaknak.

A főiskola munkatársainak szolgálata kiterjed a *Sola Scriptura* című, negyedévenkénti teológiai szakfolyóirat kéziratának elkészítésére és kiadására, valamint a Spalding Alapítvány által kiadott főiskolai tananyagok és egyéb teológiai irodalom növelésére is. Ez is nagy erőfeszítést igényel részünkről. És akkor nem szóltunk még a Tanulmányozó Biblia kiadását előkészítő munkacsoport folyamatos, megfeszített munkájáról.

Örülünk annak, hogy ennyire sokrétű munkánk mellett még elindíthatunk egy továbbképző

tanfolyamot is októbertől a Kerak gyülekezeti tagjai számára. Hálát adunk a Jóistennek azért, hogy nagy igény mutatkozik erre: eddig mintegy 120 fő az online kurzusra regisztrált testvérek száma.

Vankó Zsuzsa

A küldöttgyűlésen elhangzott beszámolóhoz kapcsoljuk a főiskola főtűkárának az írását is, ami részletesebb bepillantást nyújt az intézmény életébe.

Beszámoló a Sola Scriptura Teológiai Főiskola elmúlt tanévről

Éppen egy éve annak, hogy e lap hasábjain hírt adtunk főiskolánk életéről, terveiről. Akkor talán többen úgy gondolkoztunk, hogy a járvány hátráltatja, akadályozza a munkát, és bízunk benne, hogy nem nyúlik hosszúra ez az időszak, hamarosan visszatérhetünk a megszokott, eredeti működéshez. Emberi számításaink azonban – mint oly sokszor – nemhogy nem igazolódtak be, hanem azt is be kellett látnunk, hogy amit akadálnak tekintettünk, sok tekintetben új tapasztalatokhoz vezetett, és eddig ismeretlen utakat nyitott meg a munkában.

A teljes tavalyi tanév az online oktatás jegyében zajlott, amelyhez őszre elkészült egy modern, a hallgatói igényeknek megfelelő távoktatási platform. Ennek köszönhetően nem szakadtunk el a hallgatóktól, sőt különböző tanulócsoportok létrehozásával, plusz online konzultációk megtartásával szorosabbra tudtuk fogni a kapcsolatot, és olyan eszközökkel tudtunk támogatást adni a tanuláshoz, amelyeket korábban nem ismertünk, vagy nem használtunk.

Két *szabadfőiskolai kurzusunkat* is online tartottuk meg, és áprilisban szintén *online konferencián emlékeztünk meg a XVI. századi reformáció egyik fontos eseményéről, a wormszi birodalmi gyűlés 500. évfordulójáról.* Az interneten közzétett előadásokat azóta több ezren (néhányukat több tízezren) tekin-

tették meg, és ahogy később szó lesz róla, ezeknek az anyagoknak nagy szerepük van abban is, hogy újabb érdeklődők rátalálnak a főiskolára. Bár a személyes találkozások semmivel sem pótolhatók, mégis folyamatosan tapasztaljuk, hogy egyre inkább felértékelődik az online lehetőségek szerepe, ezért hálásak vagyunk, hogy rendelkezésre áll az ehhez szükséges technikai háttér és infrastruktúra.

A *nyári főiskolai táborra* ugyancsak virtuálisan került sor, amely a tavalyinál is több résztvevővel (120 fő) zajlott. Itt fogalmazódott meg a hallgatók körében, hogy igény lenne olyan oktatók által vezetett Biblia-körökre, ahol egy-egy bibliai témát részletesebben körbejárva mélyíthetnék el a főiskolán megszerzett tudást. Az idei év egyik fontos feladata ezért ezeknek az olvasó- és beszélgetőköröknek a megszervezése, elindítása.

Több szempontból is különlegesek voltak az *idei felvételi tapasztalatai*. Egyrészt azért, mert az elmúlt év sokakat megpróbáló nehézségei ellenére (vagy éppen azért) egyre nő a képzéseink, különösen a lelkigondozó szakirányú továbbképzés iránti érdeklődés, másrészt pedig azért, mert megtapasztalhattuk, hogy az isteni bölcsesség és gondviselés milyen sokféle úton-módon vonz és vezet embereket.

A főiskola történetében soha nem volt még ilyen magas a jelentkezők száma: a teológia szakon végül 74, a szakirányú továbbképzésen pedig 54 hallgató kezdte meg szeptemberben a tanulmányait. Nappali tagozatunk egy ígéretes, fiatal hallgatóval bővült.

A felvételi beszélgetéseken kiderült, hogy sokak számára elsődleges szempont volt a választásnál, hogy nem valamiféle „felekezeti teológia”, hanem maga a Szentírás áll a tanítás középpontjában. Volt, aki a filozófiai tanulmányokból kiábrándulva kezdett a Biblia felé fordulni, de többeket vonzott a bibliai nyelvek tanulmányának lehetősége is. Egy jelentkező harminc évnyi karizmatikus gyülekezetben eltöltött idő után jelentkezett főiskolánkra. Egy „véletlen” folytán került a kezébe

az egyik kiadványunk, azután a könyv alapján rátalált az iskola honlapjára, ott egy évig figyelemmel követte az interneten közzétett előadásainkat, majd az alapos tájékozódás után elhatározta, hogy jelentkezik. Különösen megrendítő volt két felvételiző története, akik súlyos, kis híján végzetes betegségen átesve határozták el, hogy a jövőben már csak igazán fontos és értékes dolgokkal szeretnének foglalkozni, ezért jelentkeztek a főiskolára.

Ezeknek a kereső, kutató, sok esetben küzdelmes életű embereknek az eltökéltségét látva még nagyobb súllyal nehezedik ránk a munka felelőssége, és Ellen G. White alábbi sorait juttatja eszünkbe:

„A mennyben feljegyzést vezetnek minden ajándékról, amit azért kapnak az emberek, hogy másokért önzetlenül dolgozzanak. A mennyi iskolában az egyik tanulmányi terület és egyben jutalmunk is az lesz, hogy végigkövethetjük ennek a messzire ható befolyásnak az útját, megfigyelhetjük azok életét, akiket a mi munkánk emelt fel és tett nemesebbé, életútjuk során láthatjuk az igaz elvek működését.” (Nevelés. Advent Kiadó, Bp., 2015, 268. o.)

Az idézet második felében foglaltak azonban csak akkor valósulhatnak meg, ha először mi magunk válunk alkalmassá a másokért végzett szolgálatra. *Úgy gondoljuk, hogy a gyülekezetekkel közös felelősségünk az is, hogy egymás munkáját támogatva olyan közösségeket építsünk, amelyekhez szívesen csatlakoznak az életüknek értelmet kereső, jobb után vágyakozó emberek.*

Éppen ezért örülünk annak, hogy idén ősszel elindulhatott az az *online képzés*, amelyet – a fenti célt is szem előtt tartva – elsősorban *gyülekezeti tagok számára* hirdettünk meg. Október elejétől december végéig négy oktatónk közreműködésével összesen öt témakörben (evangelizációs szempontból fontos, illetve vitatott bibliai témák; ószövetségi történelem; az online evangelizáció lehetőségei; a fiatalokkal való foglalkozás; bibliai profetikus időszakok magyarázata) tartunk előadásokat és beszélgetéseket. A meghirdetett kurzusokra több mint százhuszan jelentkeztek. Bízunk benne, hogy a tárgyalt témák mind a gyülekezetek, mind az egyes tagok számára ösztönzést és segítséget nyújtanak az evangelizációs munkára való felkészüléshez, Biblia-körök, előadások megtartásához. A kurzusokat a tavaszi félévben is folytatni szeretnénk.

Végezetül a főiskola küldetésével és profiljával szorosan összekapcsolódó munkáról szeretnénk beszámolni. Úgy véljük, hogy a „Sola Scriptura” név és elv arra is kötelez bennünket, hogy

az embereket közvetlenül Isten beszédéhez irányítsuk, segítsük őket abban, hogy a mással nem helyettesíthető, személyes Biblia-kutatás révén saját maguk tegyenek felfedezéseket és alakítsák ki meggyőződésüket. Gyakori tapasztalat azonban – főként a fiatalabb korosztály körében –, hogy az olvasók a régies nyelvezet miatt sokszor fárasztónak, nehéznek érzik a bibliai szövegek olvasását, ezért könnyen elakadnak és elkedvetlenednek. Az oktatás során a Károli-fordítás 1908-ban készült revideált kiadását használjuk, mely az eredetihez képest modernizált, de mégiscsak százéves szöveg, így a régies szóhasználat, minden szépsége ellenére, sokszor megnehezíti a mondanivaló megértését. Ezt az akadályt szeretjük volna elhárítani, amikor néhány évvel ezelőtt a főiskola oktatóiból létrehoztuk egy Biblia-fordítás revíziós munkacsoportot. Idővel azonban be kellett látni, hogy mind a hatvanhat bibliai könyv fordításának revíziója, átdolgozása olyan hatalmas munka, amelyhez nincs elegendő erőforrás és idő. Az eredeti célt azonban semmiképpen nem szeretjük volna feladni, ezért különösen hálásak vagyunk, hogy a munka tovább folytatására mégis megnyílt a lehetőség.

2020-ban ugyanis kapcsolatba léptünk a Protestáns Média Alapítvánnyal, amelynek a megbízásából egy szakértőkből álló csoport közel tíz évig dolgozott az említett 1908-as szöveg revízióján (ezt az újonnan revideált fordítást a Veritas Kiadó adta ki, legutóbb 2019-ben). A korábbi revíziókkal ellentétben ez a munka igyekezett megőrizni a Károli-fordítás értékeit, ugyanakkor néhány helyen javította is. Az alapítvány nyitottsággal fogadta elképzelésünket, egy ún. Tanulmányozó Biblia (angol nyelvterületen Study Bible ennek a neve) kiadását illetően. Közös kiadásban egyeztünk meg, amelyhez ingyenesen rendelkezésünkre bocsátották fordításrevíziójukat. Ehhez a szöveghez készíti a főiskola munkacsoportja lapalji jegyzeteket és lapszéli hivatkozásokat. A jegyzeteknek nem a szöveg magyarázása a célja, hanem olyan kortörténeti adatok és háttérismeretek

megadása, amelyek segítik az olvasót a megértésben. Sok helyen ugyancsak fontos a fordítás pontosítása, a jelentésárnyalatok megadása az eredeti szöveg alapján, amelyek szintén lábjegyzetben szerepelnek majd.

A tervezett kiadásban széles margón, jól láthatóan lesznek feltüntetve a gondolati-tartalmi összefüggéseket mutató párhuzamos igehelyek, továbbá az Ószövetségben vastagon lesznek szedve az Újszövetségre előremutató szakaszok, az Újszövetségben pedig az ószövetségi idézetek. Az olvasó számára így szinte szemmel láthatóvá válik, ahogy a Biblia önmagát magyarázza. A kortörténeti adatokban való eligazodást térképek is segítik majd.

A munkacsoport eddig Hóseás, Ruth és Jónás könyve, Márk evangéliuma, valamint Jelenések könyve jegyzetapparátusának az összeállításával készült el, jelenleg pedig a Zsoltárok könyvéhez kapcsolódó munka van folyamatban. Hálásak vagyunk mindazoknak a laikus segítőknek és magyartanároknak a közreműködéséért is, akik gondos, precíz munkával végzik a jegyzetek korrektúrázását, valamint ellenőrzik a szöveghivatkozásokat.

Boldogok lennénk, ha a tanulmányozó Bibliát két éven belül sikerülne kiadni, és terveink közt szerepel, hogy később egy önálló honlapon elektronikus formában is elérhetővé tesszük. Hisszük, hogy az eredeti tartalmat hitelesen közvetítő, útbaigazító jegyzetekkel ellátott és a mai nyelvhez közelebb álló Biblia-kiadás sokak számára hozhatja közelebb Isten beszédét. Ennél a munkánál különösen átérezzük, hogy felülről jövő bölcseségre és erőre van szükség.

Salamon ihletett szavai is erre a semmilyen emberi eszközzel vagy igyekezettel nem helyettesíthető „szükségletre” irányítják rá a figyelmünket, egyúttal olyan ígéretet foglalnak magukban, amelyre a sokszor leküzdhetetlennek tűnő akadályok láttán is bizton építhetünk: „*Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői. Ha az Úr nem őrzi a várost, hiába vigyáz az őríző. Hiába*

néktek korán felkelnetek, későn feküdnötök, fáradsággal szerzett kenyeret ennetek! Szerelmesének álmában ád eleget.” (Zsolt 127,1–2)

E gondolat jegyében kérjük az előttünk álló tanévre Isten támogató jelenlétét.

Kiss Andrea

» «

Az országos szociális osztály beszámolója

Az elmúlt másfél éves időszakban a prédikátorokkal együtt végeztünk szolgálatot az ország különböző részein a segítségre szorulókért. Munkatársainkon keresztül jutnak tudomásunkra azok a szükségletek, amelyekben csak részben vagy egyáltalán nem tud segíteni a helyi gyülekezet.

A mögöttünk lévő hónapokban átlagosan nyolc személynek fizettünk havi rendszerességgel segélyt. Ezenkívül temetési és tüzelősegélyként több esetben nagyobb összegű támogatást is tudtunk nyújtani testvéreinknek. Három esetben történt tüzeset testvéreink körében ebben az időszakban. A rendelkezésünkre álló keretből a kárösszegek nagyságához képeset csak csekély összegű támogatást tudtunk nyújtani.

A bódvalenkei cigány missziót is támogattuk több alkalommal. Erről a szolgálatról több esetben olvashattatok beszámolót levelezőlistánkon.

Munkatársaim és a segélyezettek nevében köszönjük mindenkinek, aki adományaival támogatta osztálymunkánkat. Legfőbb bevételi forrásunk a szombatiskolai céladomány. Ezenkívül a tizedcedulán található, szociális alapra felajánlott összegek kerülnek még a szociális osztály céljaira. Előre is köszönjük, ha továbbra is támogatjátok osztálymunkánkat adományaitokkal.

A 2020-as évben sok testvér bevonásával két nagy megmozdulásunk volt. A júniusban érkezett krumpli elosztásában és kiosztásában is részt vettünk, az ezzel járó adminisztrációs feladato-

kat is elvégeztük. A müzli rakomány szétosztásában már hasznosíthattuk a krumpliosztás idején szerzett tapasztalatainkat. Számos testvérünk vett részt ebben a szolgálatban. A segítségnyújtáson kívül újabb emberi kapcsolatok teremtésére nyílt lehetőségünk, főként a szociális munkások és az önkormányzatok dolgozói között. Sok testvérünk és munkatársunk számolt be örömmel az Úr által adott tapasztalatokról. Hálásak vagyunk ezekért a lehetőségekért, mert olyan emberekkel kerülhettünk így kapcsolatba, akiket másként nem érnénk el.

Az adományok kiosztását a Nyolc Lépés a Civilizációs Betegségek Megelőzéséért és Gyógyításáért Alapítvány keretében végeztük. Megfogadtuk Ellen G. White tanácsát, aki ezt írta: „Le-

gyünk óvatosak, nehogy felébredjünk az előítéletet.” (Kiadatlan bizonygatók, 19. o.)

Az ország keleti részéről beszerzett olcsóbb dió szállításának és kiosztásának megszervezésében is részt vettünk. A prédikátorok segítségével adományként juttattunk belőle azoknak, akiknek nehézséget jelentett volna megvásárolni ezt a vegetárius étkezésben fontos és értékes olajos magvat.

Szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik segítettek a kicsomagolásban és a szétosztásban!

Több esetben továbbítottunk adományként felajánlott bútorokat, háztartási gépeket, ruhákat, és sikerült eljuttatni azokat a rászorulóknak.

Az országos szociális osztály munkája semmiképpen nem pótolja a gyülekezeteink környezetében lakó szegényekért végzett szolgálatot, annak csak kiegészítése lehet. Jézus szavai szerint egyik legfontosabb feladatunk ez: „*A szegények mindenkör veletek lesznek, és amikor csak akarjátok, jót tehettek velük...*” (Mk 14,7)

„Isten gondviselése a körülményeket úgy rendezte, hogy szegények mindig legyenek körülöttünk, hogy ezáltal az emberi szív szüntelenül gyakorolhassa az irgalmasságot és a szeretetet. Az embernek ápolnia kell Krisztus gyengeségét és részvétét, nem különítheti el magát a bánkódó, szenvedő, szükségben és nyomorúságban lévő emberektől... Miközben a világ szeretetre vágyik, s rászorul Isten népének imáira és segítségére, arra van legnagyobb szüksége, hogy Krisztus követőinek élete alapján felismerhesse Krisztust. Isten követőinek meg kell ragadniuk a lehetőségeket, hogy kifejezhessék szeretetüket, hathatósá tegyék imáikat, és az isteni példaképhez hasonló jellem fejlődjön ki bennük. Isten azért helyezte közénk a szegényeket és a szerencsétleneket, a betegeteket és a szenvedőket, hogy megadja ezeket a lehetőségeket. Krisztus örökségei ők a gyülekezet számára, és úgy kell gondoskodnunk róluk, ahogyan Ő tenné. Így távolítja el Isten a salakot, így finomítja az aranyat: biztosítva nekünk szí-

vünk és jellemünk elengedhetetlen művelését.” (Ellen G. White: *Jóléti szolgálat*, 10–11. o.)

Kívánjuk, hogy minden testvérünk legyen a krisztusi szeretet képviselője a rászorulóknak felé!

2021 szeptemberében
Ottóné Bartalos Zsuzsa

» «

Beszámoló

a vallásszabadsági osztály munkájáról

(Az országos küldöttgyűlésen elhangzott beszámoló)

A vallásszabadsági osztály feladatai közé tartozik a lelkiismereti és vallásszabadság folyamatainak figyelemmel követése, hazai és nemzetközi téren egyaránt. Az osztály tagjai folyamatosan nyomon követik az ezzel kapcsolatos híradásokat, ezen belül pedig a katolikus egyház fokozatos térnyerésével kapcsolatos híreket. Levelezőlistánkat évek óta üzemeltetjük, erre – gyülekezeti tagságtól függetlenül – továbbra is fel lehet iratkozni a *hollo78@gmail.com* címen, a listának jelenleg több mint kétszáz tagja van. Ide minden olyan – megbízható forrásból származó – cikket, hírt kiküldünk, amelyek a lelkiismereti és vallásszabadság témájában, illetve egyházügyi kérdésekben, a bibliai prófécia fényében fontosak lehetnek. A gyülekezetekben rendszeresen tartunk beszámolókat, kezdeményezünk beszélgetéseket az idők jelei témájáról, kiemelt figyelmet fordítva a vallásszabadság helyzetére.

Az osztály feladatai közé tartozik a szombatra eső felvételi vizsga vagy munka ügyében, illetve az iskolai oktatási napok alóli felmentés céljából a hivatalos igazolás és a kérelem elkészítése. Noha régóta rendelkezésre áll ez a lehetőség, mégis azt tapasztaljuk, hogy kevesen veszik ezt igénybe, pedig törvény adta jogunk, hogy kérvényezzük a szombati vizsga, illetve oktatási nap alóli felmentést kiskorú gyermekeink eseté-

ben. Felnőttek esetében ugyanígy lehetséges kérvényt írni és igazolást kiállítani szombatnapra eső tanulmányoknál vagy munkavégzésnél. Biztatunk mindenkit arra, hogy éljen ezzel a lehetőséggel, és terjesszük ennek hírét a gyülekezeteinkbe járó testvérek és érdeklődők között is.

Az osztály tervei között szerepel egy, a lelkiismereti és vallásszabadsággal kapcsolatos rövid kiadvány elkészítése, amelynek segítségével felhívhatnánk az érdeklődők figyelmét a téma fontosságára – különösen annak hátterén, hogy ez mennyire lényeges kérdéssé válik a végső eseményekben.

Holló Péter

» «

A könyvevangélista osztály beszámolója

*(A 2019 szeptembere és 2021 szeptembere
közötti időszakról)*

Az elmúlt két esztendőben könyvterjesztő munkánkat nagyon eltérő körülmények között kellett végeznünk. 2019 őszétől 2020 tavaszáig a megszokott módon dolgoztunk, majd 2020 áprilisától 2021 tavaszáig – a járvány hatására – nagyon beszűkült az emberekkel való érintkezési lehetőségünk.

Mi a megszokott mód? Iskolák, óvodák, kórházak, egyéb intézmények felkeresését jelenti elsősorban, pont azokat, amelyeket lezártak a járvány miatt. Emiatt nagyon nehézé vált az értékesítés, voltak nullás hónapjaink is.

A kezdeti nehézségek után Isten ráirányította a figyelmünket olyan lehetőségekre, amelyeken keresztül mégis terjedhettek a könyveink. A kezdeti bezárkózás után lehetőség nyílt kisebb településeken a boltokba, gyógyszertárakba „bekopogva” vásárlókat találni, illetve megjelenhettünk a piacokon, bolhapiacokon is. Telefonon felkerestük régi érdeklődőinket is.

Noha a kórházakban és az iskolákban bezárultak az ajtók, az élet újraindult az Eleki Életmódközpontban és a hévízi gyógyfürdőnél. Újra lehetett árusítani a gyulai kórházban, és az életmódtáborok is meg lettek tartva az elmúlt két évben. Amíg ez a válságos időszak tartott, igyekeztünk részt venni a gyülekezetek gondozásában, valamint szombati szolgáltatásokra készülni, amely szolgálatot azóta is végzünk.

Jelenleg a kórházak kivételével újra látogathatóvá váltak az iskolák és egyéb intézmények is. Emellett természetesen igyekeztünk megragadni minden adódó lehetőséget, így például a különböző fesztiválokon, rendezvényeken való megjelenés lehetőségét is.

Mit hozhat a jövő? Mi abban hiszünk, hogy a jövő a személyes kapcsolatoké. Az internetnek megvan a maga szerepe, de ez nem pótolja a személyességet, így a könyvevangélista munkát sem. Istenünk vezetését tapasztaltuk eddigi munkánk során, ezért bizalommal várhatjuk tanácsát, segítségét további szolgálatunkban is.

Végül álljon még itt néhány adat: A munkát négy főállású és egy nyugdíjas könyvevangélista végzi. A könyvevangélisták által forgalmazott könyvek összértéke az elmúlt két év alatt 707 255 Ft lett.

Jóniné Kalcsó Zsuzsa

» «

A Keresztény Advent Közösség Idősek Szociális Otthonának beszámolója – 2021.

*(Az országos küldöttgyűlésen elhangzott
beszámoló)*

Intézményünk Békés megye délkeleti részén, Elek város központjában található. A település közvetlenül a román határ mentén fekszik, amelyet közúton lehet megközelíteni, illetve vasúton, a Budapest–Lőkösháza vonalon.

KÜLDÖTTGYŰLÉSI BESZÁMOLÓK

Az otthon létrehozását néhány testvérünk határozta el az 1970-es évek végén, azzal a céllal, hogy adományaikból idős, főként önmagukról gondoskodni nem tudó adventhívók számára támaszt nyújtsanak.

Az idősek elhelyezése

Az intézmény széttagolt, 5 épületrészből áll, a teljes területe mintegy 2000 m². Nagyon szép, parkosított zöldövezet veszi körül, és itt található a helyi gyülekezet imaháza is.

A férőhelyek száma 45, ebből 22 fő helyezhető el az ún. főépületben, ahol 24 órás felügyeletet tudunk biztosítani. További 23 férőhelyünk a különböző komfortfokozattal rendelkező apartmanokban található.

Férőhely-kihasználtságunk jelenleg 60%-os, évek óta csökkenő tendenciát mutat, amelynek főbb okai a következők:

– A hatályos jogszabályok értelmében, néhány kivételtől eltekintve, csak olyan gondozott után igényelhető állami támogatás, aki a 80. életévét betöltötte, és egyedülálló vagy az egészségi állapota miatt állandó felügyeletre szorul, betegsége vagy testi fogyatkozása miatt teljes ellátást, szinte minden életfunkciójához segítséget igényel.

– További lényeges körülmény, hogy az üres férőhelyek többnyire az apartmanokban található, ahol az épületek széttagoltsága miatt a 24 órás felügyeletet nem tudjuk biztosítani, így oda csak nagyon jó egészségi állapotban lévő, 80 év feletti személyeket tudunk elhelyezni, akik mozgásukban lényegesen nem korlátozottak, és szellemi állapotuk is lehetővé teszi az önálló életvitelt. Az ilyen idősek azonban

még többnyire képesek saját otthonukban ellátni magukat, így nem kívánnak szociális intézménybe költözni.

– A Covid-19-járvány ugyancsak negatívan befolyásolta a gondozotti létszám alakulását. Sajnálatos módon a járvány ún. második és harmadik hulláma következtében intézményünkben is több haláleset történt, azonkívül a kijárási és látogatási tilalom hosszú hónapokra elszigetelte a lakókat hozzátartozóiktól és a külvilágtól. A családok feltehetően egy ilyen helyzet ismételt előfordulásától tartva vonakodnak a családtagjaikat szociális otthonban elhelyezni.

Az otthon működése, fenntartása

– Jelenleg 14 adventista testvérünket gondozzuk intézményünkben. Öröndetes azonban, hogy az elmúlt hónapokban megnőtt az érdeklődés otthonunk iránt, és jelenleg is folyamatban van három-négy testvérünk elhelyezéseinek előkészítése.

– A dolgozók 100%-ban szakképzettek, munkájukat lelkiismeretesen végzik, a rájuk háruló fizikai és lelki terheket dicséretesen viselik. (Ezt annál is inkább indokolt megjegyezni, mert jelenleg az ellátottak közel 60%-a szellemileg leépült állapotban van, és ez az ápolókra nagyobb terhet ró.)

– Az elmúlt időszakban folyamatosan került sor a dolgozói létszámcsökkentéssel is együtt járó átszervezésekre. A koronavírus-járvány ugyanis felgyorsította a gondozotti létszám csökkenését, ezzel párhuzamosan a fenntartási költségek emel-

kedését. Ezért egyes munkaterületeken a munkakörök összevonásával, illetve részmunkaidős munkavállalók alkalmazásával, esetenként alkalmi munkavállalók bevonásával oldjuk meg a feladatokat.

– A működés tárgyi feltételei is biztosítottak. A Keresztény Advent Közösség mint intézményünk fenntartója az elmúlt évben mintegy 10 000 000 Ft-tal járult hozzá az otthon működéséhez, továbbá időről időre a szombatiskolai adományok is segítik tevékenységünket. Ezen pénz-

ügyi források azért szükségesek, mert az állami normatív támogatás és a lakók által fizetett térítési díj nem fedezi a működési költségeket. Említésre méltó az is, hogy ebben az évben tizennégy betegágyat kaptunk egy adományozótól, ami szintén rendkívül jelentős anyagi juttatás, hiszen saját erőből nem lennénk képesek ilyen volumenű fejlesztésre.

– Az otthonban jelenleg napi 4400 Ft a térítési díj, ezen felül egyes gyógyszerek, illetve gyógyászati segédeszközök ára terheli a bentlakókat. Ün. bekerülési költség vagy díj jelenleg nincs.

Elmondhatjuk, hogy bár az utóbbi években – és különösen 2020-ban – egyre nehezebb körülmények között végeztük a munkánkat, mégis hálát adhatunk a Jóistennek azért, hogy rászoruló testvéreinknek és másoknak is megfelelő ellátást, menedéket tudunk biztosítani idős napjaikra.

Elek, 2021. szeptember 19.

*Kmetykóné Gombkötő Jolán
intézményvezető*

➤ ◀

A szombatiskolai osztály jelentése

(Az országos küldöttgyűlésen elhangzott beszámoló)

A szombatiskolai osztály jelenleg csak egy főléssel működik, nincsenek mellérendelve további munkatársak.

A szombatiskolai osztálynak két feladatot kell teljesítenie: Egyrészt gondoskodnia kell az új szombatiskolai tanulmányfüzet kéziratának az elkészítéséről, még jóval a negyedév lezárta előtt. Másrészt azért kell fáradoznia, hogy a szombati istentisztelet első része, a szombatiskola minél jobban betöltse rendeltetését, azaz mind magasabb színvonalon működjön.

Ami az első feladatot illeti, sokkal több és igényesebb munkát jelent, mint ezt elgondolni tud-

ja az, aki az új tanulmányt kézbe veszi. Kevés azoknak a száma, akik a tanulmányok összeállításában részt tudnak venni, és ők is nagyon lefoglaltak sok más feladattal. A szombatiskolának viszont időre kell elkészülnie. Az utóbbi időben ez nagyrészt megvalósult, ha komoly erőfeszítések árán is.

Éppen a mostani negyedévnél azonban jelentős késedelemben voltunk, ami igen megviselt engem is, de nem tudtuk kiküszöbölni. Időben nagyon szorosan kell követnie egymást a kéziratok elkészítésének, a korrektori és szerkesztői munkának, valamint a nyomdai munkának. Ha ezek közül a munkafolyamatok közül egyik vagy másik, netán kettő is csúszik, akár csak egy-két napot is, akkor már nem érnek oda időben a gyülekezetekbe a szombatiskolák. Mindenesetre nagyon törekszünk arra, hogy időre elkészüljenek a tanulmányfüzetek.

A tartalomra is nagyon ügyelünk, mert átérezzük annak a felelősségét, hogy olyan „lelki eledelet” kell szolgáltatniuk a szombatiskolai tanulmányoknak, amelyek alkalmasak arra, hogy előmozdítsák az ismeretbeli és lelki-jellembeli növekedést közösségünk egész tagsága körében.

Ami a szombatiskolai osztály másik feladatát illeti, ott sajnos nem tudtunk előrehaladni. Volt olyan elgondolás, hogy a szombatiskolai osztály több tagú legyen, akik közül egyesek különböző gyülekezetekbe látogatnak, megfigyelik, hogyan működik ott a szombatiskola, és tanácsokat adnak, buzdítják a szombatiskola-vezetőt és a tanítókat. Ez a megoldás azonban kivitelezhetetlennek bizonyult a gyakorlatban. Kevés testvért lehetne ilyen munkába beállítani, igen lassan érnék körbe az országot, mert nem lehet kivonni őket szombatról szombatra a saját gyülekezetükből.

Ennél járhatóbb út lenne az, hogy egész napos, országos szombatiskola-vezető és -tanító értekezletet tartjunk időnként, tapasztalatcsere és továbbképzés céljából. Addig is, amíg ilyen összejevetelt szervezni tudunk, javasoljuk a következők érvényesítését az egyes gyülekezetekben:

A gyülekezeti tisztviselők választása alkalmával a jelölőbizottságoknak nagyon gondosan kell mérlegelniük, hogy ki alkalmas a szombatiskolai tanító, illetve a szombatiskola-vezető tisztre. Nem szabad leegyszerűsíteni a választást úgy, hogy aki eddig volt, ezután is jó lesz. Keresni kell, hogy vannak-e ebbe a munkába újonnan bevonható, alkalmas testvérek.

Minden gyülekezetben külön tervet kellene készíteni arra, hogy miként lehet fáradozni azért, hogy a gyülekezeti tagok a szombatiskolán is részt vegyenek, ne csak az istentiszteletre érkezzenek, ezenfelül ki-ki pontosan érkezék meg a szombatiskola kezdetére. Ez türelmes és igen állhatatos fáradozást igényel.

Nem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy a szombatiskolai istentisztelet színvonalát azzal lehet leginkább emelni, ha mind a szombatiskolai tanító, mind pedig a résztvevők komolyan készülnek a megbeszélésre. A tanítók átgondolják előre, hogy milyen rávezető kérdéseket fognak feltenni, milyen mondanivalót akarnak rögzíteni minden egyes kérdésnél. A részt vevő testvérek pedig szintén előre, otthon átgondolják, hogy mihez kívánnak hozzászólni, hogyan fogják tömöríteni a mondanivalójukat. Ezenfelül fontos, hogy figyeljenek az előttük szólókra, azért is, hogy abból tanuljanak, áldást merítsenek, de azért is, hogy a maguk mondanivalójával kapcsolódjanak az előttük szólókhoz.

Igen fontos lenne mindenütt megszervezni, hogy idős kor vagy betegség miatt gyülekezetbe járni nem tudó testvéreinkhez – előre elkészített beosztás alapján – mindig elmenjen valaki átvenni velük a szombatiskolát, amennyiben ez lehetséges környezetük oldaláról, valamint az ő állapotukat figyelembe véve.

Vankó Zsuzsa

Új, rendszeres könyvterjesztési lehetőség a Mátrában

Sástó pár éve turisztikai központtá fejlődött a Mátrában. Közel van Gyöngyös városához, Mátrafüred, illetve Mátraháza között helyezkedik el. Vonzza a családokat a vadkacsákban bővelkedő csónakázó tó, a kilátó, a közeli kalandpark, ami kb. egy éve Sástóról libegővel is megközelíthető. A Sástó kempingben több, különböző árkategóriájú szállás, étterem várja a pihenni vágyókat.

A tó melletti sétányon csinos „esőbeállókat” alakítottak ki, faasztalokkal, padokkal. Ezek az asztalokon bárki árusíthat az előzetes megbeszélést követően, napi 5000 Ft-ért. Rajtuk kívül egy csongrádi szőlőtermelő úr árusít még piros-szőlőmag-őrleményt, szőlőlevet, gyógynövényes tinktúrákat, porokat. Nagyon jól kiegészítjük egymás kínálatát, aki nála vásárol, többnyire nálunk is körülnéz, választ valamilyen könyvet.

Ha a nyár elmúlt is, szép idő esetén hétvégeken benépesül Sástó. A környékből is feljönnek

a családok gyermekeikkel pár órás sétára. Van, amikor négy generáció is együtt van. Dolgozóknak, nyugdíjasoknak ebéd utáni sétára is vonzó a helyszín. Jó a levegő, a tó és a kacsák látványa békességet sugároz. Zene nem zavarja a természet csendjét. Látszik az embereken a környezet nyugtató hatása. Senki nem rohan, nézelődnek, beszélgetnek, vásárolnak.

Mi eddig öt vasárnap tudtunk ott lenni könyveinkkel. Minden alkalommal 6–10 vásárlónk volt (10–20 000 Ft értékben vásároltak), és jóval több beszélgetésre nyílt lehetőség. A beszélgetések során derült ki, milyen sokfelől érkeznek Sástóra. Érezhető volt minden alkalommal, hogy Isten szervezte a találkozásokat, beszélgetéseket, vásárlásokat. Több régi ismerőssel is fel tudtuk venni a kapcsolatot, miután találkoztunk a tóparti sétányon. Egy egyedülálló, szegény hölgy örömmel fogadott el tőlünk használt könyvet is,

egy Jézus életét. Találkoztunk többekkel, akik már olvastak adventista irodalmat, testvéreink régi munkatársai, ismerősei. Más felekezethez tartozó emberektől is hallottuk, hogy nyomon követik Reisinger János internetes előadásait, ami nagy segítség számukra. Imádkozunk jó időjárásért a vasárnapokra, hogy még októberben is kint lehessünk sokakkal egyetemben a tóparton, és minél több könyv gazdára találjon.

*Jóni Tibor
és Jóniné Kalcsó Zsuzsa
a tábor könyvterjesztői*

Igazolványom megtalálásának története

Egy idős testvérünk a farmosi gyülekezetből küldte el a Kürtszónak az alábbi gondolatokat.

Tavaly szeptember 12-én, szombaton reggel, vónattal utaztam Tápiószeléről Szolnokra.

Útközben kivettem a zsebemből az igazolványomat, hogy a kalauznak majd fel tudjam mutatni, de ő nem jött. Én abban a tudatban voltam, hogy visszatettem a zsebembe az igazolványom. Miután megérkeztünk, kiszálltunk, és siettem, hogy elérjem azt a buszt, amelyik 9.15-kor indul. Ahogy közeledtem, ki akartam venni az igazolványt, hogy megmutassam a felszállásnál, de nagy meglepetésemre, nem volt benne a zsebemben. Nem akartam elhinni, de be kellett hogy lássam, ez a valóság. Mit tehettem mást, mint hogy nagy aggodalommal összeszedtem minden lelki és testi erőmet, és ahogyan csak bírtam, nehéz táskámat cipelve siettem vissza a vonatállomásra.

Tudtam, hogy a szerelvény, amelyen utaztam, a 12. vágányra érkezett. Jóval távolabb szálltam fel a vonatra – ami most teljesen üres volt – annál, ahol előzőleg ültem. Azonnal az ülésekre tekintettem, keresve az igazolványomat, és közben arra lettem figyelmes, hogy ugyanott egy fiatalember is felszállt, és látta, ahogy nézegetem az üléseket. Megkérdezte, keresek-e valamit, amire igennel válaszoltam. Azt hittem, hogy ő a takarító, de nem volt rajta a sárga színű munkaruha, és a kezében sem volt semmi, amibe a szemetet szokták gyűjteni. Elkezdtem haladni abba az irányba, ahol régebben ültem, szemeim az üléseken csüngtek. Amikor az ülémhez értem, csalódva láttam, hogy nincs ott az igazolvány.

Ekkor még jobban elcsüggedtem, és visszamentem az előbbi fiatalem-

berhez, aki még mindig ott állt, ahol felszállt. Látta, milyen állapotban vagyok, és azt mondta nekem, hogy menjek vissza, mert amit keresek, ott van. De én csak erősködtem, hogy épp most jövök onnan, és nem találtam meg. Ő erre azt válaszolta, hogy nyugodtan menjek vissza, mert ott van az. Nem álltam le vitatkozni vele, hanem inkább elindultam, és nagy meglepetésemre megtaláltam az igazolványomat, ami nem az ülésen, hanem mellette volt! Nagy teher esett le azonnal a vállaimról, bár az eset alaposan megviselt. Újra visszamentem a fiatalemberhez, és hálásan mondtam köszönetet neki. Látta, hogy milyen állapotban vagyok, és azt ajánlotta, hogy igyak egy kis vizet. Egy darabig még ültem, amíg egy kicsit magamhoz tértem. Elindultam, és akkor azt mondta, hogy vigyázzak magamra.

Útközben azon tűnődtem, honnan tudhatta ő, hogy hol van az, amit keresek, sőt még a kezét is felemelte, úgy mutatta, hogy menjek csak abba az irányba, mert amit keresek, ott van, elöl.

Érdeemes elgondolkodni rajta, vajon ki lehetett az a fiatalember?! Ha ő nem jött volna akkor, igazolvány nélkül mentem volna el. Láthatjuk, Isten milyen csodálatosan gondoskodik az övéiről.

Szécsi István

„Örökkévaló szeretettel szerettelek téged...” – Hogyan találtam rá Istenre?

*„Messzinnen is megjelent nékem az Úr, mert örökkévaló szeretettel szerettelek téged, azért terjesztettem reád az én irgalmasságomat.”
(Jer 31,3)*

Az a különleges kegyelem adatott meg nekem, hogy Istenhez találásom után mindjárt ebbe a közösségbe vezetett, ahol most is vagyok. Édesapám és édesanyám engem nem kereszteltetett meg gyermekkoromban, csak névadó ünnepséggem volt. Katolikus vallású volt a családom, de csak néhányan gyakorolták a hitüket, a többség mind a mai napig ateista. Hiába kerestek meg a szcientológusok és a Jehova tanúi is, nem tudtam hinni nekik.

Hétéves voltam, amikor meghalt az anyukám. Semmit sem fogtam fel abból, ami történik velem. Apám maga sem tudta feldolgozni a halálát, harminc évig nem beszéltünk vele anyukámról. Mi, gyerekek, azt képzeltük, hogy egyszer majd visszajön, mert csak elutazott.

Meséket, majd regényeket olvastam, és általuk egy különleges világba menekültem. Pár év múlva azonban, ahogy nyiladozott az értelmem, gondolataimban Istent kerestem – de nem találtam meg Őt. Senki nem beszélt nekem hitelesen róla. Sok álomba sírt este után eldöntöttem magamban, hogy nincs Isten, mert ha lenne, akkor nem halt volna meg az anyukám.

Ezek után mindent meghallottam, ami ebben erősített meg engem. Emlékszem, hogy egyszer diákként vonaton utaztam, és ott két férfira lettem figyelmes. Arról beszélgettek, hogy a Bibliát nem érdemes olvasni, mert ellentmondások vannak benne. A Jézus életéről szóló filmeket úgy

néztem, mint bármelyiket, a szereplőkről sosem gondoltam, hogy léteztek. Annyira tagadtam Isten létezését, hogy senkinek sem kívántam még azt sem, hogy Isten éltesse! Mert ha nem létezik, akkor hogyan is mondhatnám ezt. Karácsonykor nálunk egy ideig a Téliapó hozta a fenyőfát.

Csak magamban bíztam, azt hittem, erős vagyok. Én voltam a legkisebb lány a családban, és a mesékben mindig ők győztek. A nővéreim veszekedtek egymással, de engem mindig kényeztettek. Harcias voltam, és küzdöttem, hol verekedve, hol sírva. Valami nagyot akartam tenni, olyat, amire senki más nem képes, de a szívemben mindig jó akartam lenni, ezért édesapámnak és a tanáraimnak nem sok gondja volt velem. Az általános iskolában nagyon jó tanuló voltam, és a főiskolán is csoportelső lettem. A matematika vonzott, mert abban megtaláltam azt a világot, ami ésszerű és logikus, amiben meg lehetett bízni a kiszámíthatósága miatt. Így lettem matematikatanár.

Teltek-múltak az évek, férjhez mentem, megszülettek a gyermekeim, és amikor láttam, hogy veszekednek, tehetetlennek éreztem magamat. Úgy éreztem, mintha üres lennék belül, és nem tudnék mit átadni nekik. Még egy elfogadható énekre sem emlékeztem, amit megtaníthattam volna számukra. Tanfolyamokra kezdtem járni, de éreztem, hogy nem ez az igazi út, mert nem tudom használni az ott megismert módszereket.

A házasságom zsákutcába került. Irigyeltem azokat, akik tudtak hinni, de nekem ez akkor nem adatott meg. Amikor életem legmélyebb pontjára kerültem, elmentem egy jósnőhöz, mert a barátnőim azt mondták, hogy az az ember nagyon különleges. Olyasmit is megmondott nekik, amit előtte nem tudtak, de mint később kiderült, igazat jósolt – mondták.

Megdöböntem, mikor beléptem hozzá. A kérdéséből látszott, hogy tudta, miért mentem el hozzá. Már ott, az ajtóban eldöntöttem, hogy ha azt is megmondja minden segítség nélkül, hogy hétéves koromban meghalt az anyukám, akkor

hinni fogok neki. Leültetett, és elém tett egy fémgömböt. Azt mondta, oldalról közelítsek a kezemmel hozzá, de ne érintsem meg. Megkérdezte, mit érzek. Melegedett a tenyerem. Később értettem meg, hogy akkor kellett volna elszaladnom. De addigra már kíváncsivá tett, ezért úgy döntöttem, hogy hiszek neki, és mégsem hagytam ott. A bal kezemből egyértelműen megmondta a múltamat, anélkül, hogy egy szót mondtam volna neki róla. A jobb kezemből jósolta meg a jövőmet. Abból viszont semmi sem vált valóra. Mielőtt eljöttem, mondott még egy mondatot, amivel félelmet ültetett belém.

Pár nap múlva, amikor már egyre furcsábban éreztem magam, álmodtam Istentől. Rövidet, egyszerűt, de tudtam, hogy tőle van. Egy tisztáson álltunk körben, a háttérben dombok látszóttak. Középen ott állt Jézus. Nem láttam az arcát, csak az alakját. Mégis tudtam, hogy csak Ő lehet az. Valami mindent felülmúló szeretetet éreztem. Mindenki szeretett engem, és én is mindenkire szerettem. Megértettem, hogy csak Isten tudhatja, mi az, amire igazán vágyom a szívemben, tehát léteznie kell. Innentől kezdve másképp kell élnem – gondoltam.

Ezután nehéz időszak következett az életemben, de már nem voltam egyedül. (Helytelen cselekedeteim következményeit mind a mai napig viselnem kell, de most már Isten fogja a kezemet.)

Másfél év múlva a Comenius Általános Iskolába kerültem tanárként, ahol a kollégáim imádkoztak értem, és elhívtak egy Bibliai szabadegyetem előadás-sorozatra. Az utolsó alkalomra mentem el. Máig emlékszem erre az előadásra, pedig ennek már huszonnégy éve. Az előadó a jobb latorról beszélt. Vettem magamnak egy Bibliát, és elkezdtem olvasni.

A legnagyobb hatással azonban nem ezek voltak rám legelőször, hanem az értem mondott imádságok. Értekezletek előtt a kollégák imádkozni szoktak. Mivel nehéz élethelyzetben voltam, értem is könyörögtek. Hihetetlen volt számomra, hogy mások annyira szeretnek engem,

hogy jobban tudják, mit szeretnék Istennek elmondani, mint én magam. Elhívtak a gyülekezetbe is, majd egy keresztségre.

Egy alkalommal Törökkoppányban voltam Biblia-táborban, egy másik évben pedig Bózsván. A nagy táborban kaptam szállást. Utolsó este először mentem át a kis táborba. Körben állva, a tábortűz körül énekeltünk. Különleges felismerés szólalt meg bennem ekkor. Igen, megtaláltam a helyemet. A korábban Istentől kapott álmomban Bózsván jártam – most felismertem a dombokat a háttérben. Itt voltam álmomban, körben álltunk, és ott állt köztünk Jézus.

Még a tábor befejezése előtt elhatároztam, hogy megkeresztelkedem. Rögös volt az utam ezek után is, és valaki azt mondta három nappal a bemerítkezésem előtt, hogy én a szó szoros értelmében „tűzből kikapott üszök” vagyok. 2005. július 2-án kereszteltek meg, Pécsen. Keresztségi ígém a következő volt: *Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy!* (Ésa 43,1/b)

Monostori Mária

Ködobálók

Az indián nyár talán az egyik legszebb időszak az évben, a nyár heve lassan megszeliélődve folyik át az őszi aranylós folyójába. Hévízen, a „csúszlós csodató” főbejárata előtt, a virágos sétány egyik padján csukott szemmel pihenve arcomat a meleg napsugarak simogató ujjai felé fordítottam. Ennél idillibb állapotot elképzelni sem lehetne, mely őszinte bánatomra, sajnos, nem tartott sokáig.

A pihenőpadoktól pár méternyi távolságra egy kis tavacska található, közepén a Tó tündére szoborral, mely körül békésen úszkálnak a piros színben pompázó aranyhalak, illetve csak úszkálnának, ha hagynák őket. Nyugalmukat egy idősebb úr és az unokájának tűnő, tíz év körüli kisgyermek zavarta meg, akik egymással számomra

érthetetlen, idegen nyelven beszéltek. Megdöbbenéssel láttam, hogy a kislány a kezében lévő nagyobbacska kavicsokkal dobálta a halakat, célta-blának nézve őket. A nagypapa pedig adogatta az unokája kezébe a muníciót. Láthatóan „jól szórakoztak”.

Most mit csináljak? – szaladt át rajtam a gondolat, hiszen nem beszélem a nyelvüket, hiába megyek oda, nem tudok velük kommunikálni. Ennek ellenére mégis odasétáltam a szökőkúthoz, jobb ötlet híján rájuk néztem, és próbáltam minél kedvesebben mosolyogni, hátha ez a stratégia beválik. Elszégyellik magukat, és talán elmennek – gondolkodtam magamban. Én lepődtem meg a legjobban azon, amikor egy erőtlenség kódobási kísérlet után egyszerűen, pár idegen szó kíséretében, amit láthatóan nekem címeztek (bár nem értettem), elsétáltak.

Már majdnem elkönnyveltem, micsoda „sikert” értem el, amikor belém hasított a gondolat, hogy én sem vagyok jobb náluk semmivel. Ugyan én

nem szoktam kővel dobálni a szökőkútban úszkáló ártatlan halacskákat, de sajnos gyakran előfordul, hogy nem kavicsokkal, hanem szavakkal „dobálózok”. Meggondolatlan módon, könnyen elhullajtva őket, másokat megbántva, akarva-akaratlanul is ártok embertársaimnak, sok-sok keserves percet okozva ezzel nekik, akár egy életen keresztül megmaradón. Ki tudja felmérni a kárt, hogy az ilyen szavak, kifejezések, megszólalások milyen mélyen vésődnek az emberek lelkébe?! Nem olyan könnyű azokat onnan kihalászni, ugyanúgy, mint a sekély szökőkút vízből a beledobált kavicsokat sem.

Így tanított meg engem ez az eset arra, hogy ne ítélkezzem mások felett elhamarkodottan, hiszen én sem vagyok különb, én sem vagyok büntelen. Mi mindannyian Isten irgalmára szorulunk, ki ezért, ki meg azért!

(További pillanatképek az alábbi linken olvashatók: <https://abekessegszigete.blogspot.com>)

Harmati Gyöngyi

Wendler Ibolya zeneiskolai tapasztalatai

Ibika 2021 augusztusa végén került az eleki szociális otthonunkba. Örömmel látjuk, hogy szellemileg jó állapotban van, naponta olvas, és hite erős. Tolószékében ülve, a ragyogó szeptemberi napfényben lelkesen beszél a múlt tapasztalatairól. 85 évvel a háta mögött, kézírással, apró betűkkel teleírt papírt tart a kezében, és felolvassa, kérdéseimre néha magyarázza a mondatait. Még mindig tud zongorázni, így kérem, hogy ebéd után üljön az imateremben lévő orgonához, és az énekeskönyvből kíséren valamit, majd én énekelek, mert ő már nem bír a hangszálai miatt. Megbeszéljük, hogyha jól lesz, akkor szombaton ő fogja kísérni a Biblia-tanulmányon az énekeket.

A most következő történetek fiatalkorából, még a Budapest XVIII. kerületi zeneiskolából valók. Ekkor Magdika, hegedűtanár testvére egy másik zeneiskolában dolgozott.

„Mikor a szombatok problémák voltak. Szoratos csodák! Elképedünk, pedig kértük! De szinte hihetetlen, hogyan hártotta el Isten a »lehetetlen« akadályokat!” – másolom ki szó szerint.

„Értekezlet, vizsga... Egyik alkalommal, mikor Friedensauba utaztunk volna évzáró koncertre, nekem fizetésfelvétel és másik akadály jött közbe: Magdi zeneiskolájában a tanári kar Szombathelyre utazna szombat-vasárnapra. No, azt hogyan kerüljük el? Elkéredzkedni nem lehet! **Elhalasztották** másik hétvégére, így elhárult minden akadály a németországi szolgálatunk előtt. A fizetést pedig csekken utalták, ami abban az időben nem volt szokás, hanem személyesen kellett megjelenni és átvenni.

Most újabb szombatprobléma jött: évzáró értekezlet. Ezt már nem halasztják el! Hogyan fog a Jóisten segíteni? Én el is keseredtem. Ez hitelenség! Az eddigi segítségek megszegyenítő! Nagyon imádkozni kezdtem. Előző héten kaptunk

egy képeslapot Németországból, egy nagyon erősítő, bátorító idézettel:

– Isten jön, ne félj!

Nagy fohászzkodással és nehéz szívvel indultam a zeneiskolába. Szóljak-e az igazgatónak a szombatról, lesz-e jó alkalom? Elindulás előtt ránéztem a német lapra, megint megerősített. Az év végi adminisztrációval végeztem. Elmenőben az igazgató maga hozta elő a témát!

– Szombaton eljön, ugye?

Én ekkor sorban elsoroltam, hogy a szombatproblémákat eddig hogyan oldotta meg a jó Isten, és most is segíteni fog.

– Jó, hogy ilyen optimista, erős hite van! Na jó, most elengedem, de ezt nem lehet rendszerezíteni!

Száguldottam, röpültem örömben, és nem győztem hálát adni a jó Istennek!

Bajnai Gabriella

JÁTSZVA ALKOTNI JÓ!

Kedves Gyerekek! Tudjátok-e, hogy Isten szeretettel és örömmel teremtett, amikor megalkotta a világot, és benne minket, embereket? Arra is figyelt, hogy minden szép és tökéletes legyen, ahogy például egy kézművesmester is örömmel fáradozik azért, hogy minél szebb munkát adjon ki a kezéből. Csakhogy Istennek ez nem került fáradságába, mert olyan nagy a bölcsessége és teremtő hatalma, hogy elég, ha csak egy szót szól, és máris végbemegy, amit elgondolt. Isten szinte „játszva” teremtett meg minden szép és jó dolgot (Péld 8,30).

A Bibliában olvassuk, hogy Isten „mindent szépen alkotott annak idején” (Préd 3,11). Erről szól a 104. zsoltár is, amit érdemes elolvasnotok egészében. Csak egy részletet idézek most belőle nektek: „Mily számtala-

nok a te műveid, Uram! Mindazokat bölcsen alkottad meg, és betelt a föld a te gazdagságoddal. Ez a nagy és széles tenger! Itt vannak benne a megszámlálhatatlan... apró állatok, nagyokkal együtt... És a cethal, amelyet azért formáltál, hogy játszadozzék benne.” (Zsolt 104,24–26)

Láttatok már valahol tengeri akváriumot, például állatkertben? Megcsodáltátok, hogy milyen színesek, és milyen sokféle formájúak a kis és nagyobb halak, az egyéb tengeri állatok? Aztán képzeljétek csak magatok elé egy szép mezőt vagy erdőt! Mennyi szépség, változatosság van benne. Ha közelről megnézték egy mezei virágot, sok szépséget fedeztek fel rajta, amit távolról észre sem vettek. Az állatok is különféle tulajdonsággal vannak felruházva. Csodáljuk, hogy milyen ügyesek, milyen élelmesek, hogy megszerezzék maguknak a szükséges eledelt. Isten legcsodásabb alkotásai pedig mi,

GYERMEKEKNEK

kapcsolatokban is. Mindenki más-más dologra figyel fel ezekből. Ti mit csodáltatok meg eddig a legjobban Isten alkotásaiból? Beszélgetsek erről szüleitekkel vagy egymás között!

Ugye, szerettek mozogni, játszani? Sok szépet találtok a természetben is, amivel játszani lehet. Játékokat is szerettek magatoknak készíteni. De higgyétek el, hogy még a mindennapi kötelességeket is lehet örömmel, szinte játszva végezni, és akkor az nem lesz unalmas.

emberek vagyunk. A bűn bejövetele ugyan sok mindent elrontott, de még így is rendkívül sok értékeset, szépet fedezhetünk fel a természetben és az emberek cselekedeteiben, az emberi

A bűn bejövetele előtt az ember nem fáradt el a munkájában. Utána viszont fásztó lett a munkavégzés, de ha az ember örömmel, jó kedvvel teszi, már nem is annyira fárad el közben. És

gondoljatok arra is, hogy Isten megígérte: újjáteremt a földet, olyan széppé, tökéletessé, amilyen akkor volt, amikor Ő kezdetben megalkotta, és ott már nem lesz fáradság többé. Örömteljes lesz ott minden, a munka, az alkotás is az ember számára. Ugye, vágytok ebbe a világba?

Fogadjátok szeretettel néhány társatok örömmel készített alkotását!

Megléc Mária

Kürtszó – Negyedévenkénti gyülekezeti folyóirat

A Keresztény Advent Közösség megbízásából kiadja a Bibliaiskolák Közössége
Felelős kiadó: a Keresztény Advent Közösség elnöke, valamint a Bibliaiskolák Közössége elnöke
Szerkesztőbizottság: Buda Júlia, Fodor Albert, Udvarhelyi Valéria, Vankó Zsuzsa
Elérhetőségeink: www.kerak.hu/dokumentumtar; e-mail: kurtszo@kurtszo.hu
A kiadó elérhetőségei: 1181 Budapest, Reviczky Gy. u. 46.
Tel. 06-1/267-3947, 06-20/379-6020; www.bikkiado.hu; e-mail: info@bikkiado.hu

ISSN 2732-0499

Ifj. Vankó Mihály • **Kőröshegy felé**

Az út mellett, ahogy fut,
csak bámulom, hogy milyen ünneplően színes,
mielőtt télre sápadna a táj...
A dombra nőtt erdőt mintha
óriás ecset spriccelte volna
színekkel tele.
A hófehér nyírfatörzsre
mint lángoszlop fut föl
a tűzvörös vadszőlőág.
Néhány sárga virág
a napot tükrözi vissza,
és millió színes bogycso
pötytyözi a mezőt.
Hatalmas, feszített szárnyú
madár köröz az égen,
az erdő szélén gulya legelész.
Amott, a földúton száraz kukoricaszárral
dúsan megpakolva ballag egy szekér.
Valamilyen szépség és bánat rezeg...
A szépség tőled van, Uram!
A bánat meg belőlem fakad...
Hisz Te magamnál is jobban ismersz,
előtted nincs titok... hát kérlek,
nyisd meg szám a tiszta szóra,
és nyisd meg szemem a jóra.
Bocsásd meg bűneim és
segíts, hogy hasznos legyek.
Az őszi elmúlással
mulaszd el érdektelenségem,
mulaszd el gondjaim,
és add, hogy tisztára mosson szavad.

(1996. okt. 14.)